

De problemen van e-commerce in de Nederlandse omzetbelasting

Bachelorscriptie Fiscale Economie

Auteur: Youri Wijdeveld

Studentnummer: 432426

Begeleider: R.N.F. Zuidgeest

Tweede beoordelaar:

Datum: 01-07-2019

Het geschrevene in deze scriptie is de opvatting van de auteur en niet noodzakelijk die van Erasmus School of Economics of Erasmus Universiteit Rotterdam.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding	3
1.2 Probleemstelling.....	4
1.3 Opzet	4
2. E-commerce.....	5
2.1 De interneteconomie.....	5
2.2 Algemene definitie e-commerce.....	6
2.3 Deelconclusie hoofdstuk 2	6
3. De heffing van btw over e-commerce	8
3.1 Definitie e-commerce in de omzetbelasting.....	8
3.2 Heffingsmethodiek	9
3.2.1 Business-to-business e-commercediensten.....	10
3.2.2 Business-to-consumer e-commercediensten.....	11
3.2.2.1 Elektronische diensten ex artikel 6h Wet OB 1968.....	11
3.2.2.2 Mini One-Stop-Shop-regeling	12
3.4 Deelconclusie hoofdstuk 3	13
4. Door e-commerce veroorzaakte problemen in de omzetbelasting	15
4.1 Afbakeningsproblematiek	15
4.2 Problematiek van de bepaling van de plaats van dienst	16
4.3 Het probleem van onbewust ondernemerschap	17
4.4 ‘Level playing field’-problemen.....	18
4.5 Belastingfraude.....	20
4.6 Mogelijke oplossingen	21
4.6.1 BEPS-actieplan: Actie 1: De digitale economie.....	21
4.6.2 Richtlijn elektronische handel 2019/2021	21
4.7 Deelconclusie hoofdstuk 4	22
5. Richtlijn elektronische handel	23
5.1 Artikel 1 Richtlijn elektronische handel.....	23
5.1.1 Uitzondering plaats van dienst voor kleine ondernemers.....	23
5.1.2 Eenvoudigere factureringsregels	24
5.1.3 Vereenvoudigde regeling voor niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen.....	25
5.2 Artikel 2 Richtlijn elektronische handel.....	25
5.2.1 Nieuwe definities.....	26
5.2.2 Uitzonderingen op de plaats van levering	26
5.2.3 Boekhouding bij gebruik elektronische interface	27
5.2.4 Van MOSS naar OSS	27

5.2.5 Bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer	28
5.3 Artikel 3 Richtlijn elektronische handel.....	28
5.4 Deelconclusie hoofdstuk 5	29
6. Analyse van de Richtlijn elektronische handel.....	30
6.1 Analyse per probleem.....	30
6.1.1 Afbakeningsproblematiek.....	30
6.1.2 Problematiek van de plaats van dienst.....	30
6.1.3 Het probleem van onbewust ondernemerschap	31
6.1.4 ‘Level playing field’-probleem.....	32
6.1.5 Belastingfraude.....	33
6.2 Mogelijke aanpassingen en verbeteringen op de Richtlijn elektronische handel	33
6.2.1 Mogelijke oplossingen voor de afbakeningsproblematiek en het level playing field.....	33
6.2.2 Mogelijke oplossing voor de problematiek van de plaats van dienst/goederenlevering	35
6.2.3 Overige wijzigingen	35
6.3 CESOP-regeling	36
6.4 Deelconclusie hoofdstuk 6	36
7. Conclusie	38
8. Literatuurlijst	40
9. Bijlages.....	45
Bijlage 1 – Internetgebruikers per regio sinds 1990.....	45
Bijlage 2 – Wijzigingen artikel 1 Richtlijn elektronische handel.....	46
Bijlage 3 – Wijzigingen artikel 2 Richtlijn elektronische handel.....	1

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

In 1989 diende Tim Berners-Lee zijn eerste voorstel voor wat hij *Mesh* noemde in bij het management van zijn toenmalig werkgever CERN. *Mesh* diende als een systeem om de wetenschappelijke onderzoeken en beschikbare data binnen het concern makkelijker op te slaan en oproepbaar te maken.¹ Wat Berners-Lee waarschijnlijk toen nog niet wist, is tot wat *Mesh*, in 1990 door hemzelf omgedoopt tot het '*World Wide Web*', zou uitgroeien. Vandaag de dag is het *World Wide Web*, of simpelweg het internet, niet meer weg te denken uit het dagelijks leven. Taxi's worden geboekt via de Uber-app, eten wordt besteld bij thuisbezorgd.nl en oma heeft tegenwoordig Facebook, nu kunnen we haar via het internet feliciteren en hoeven we niet meer bij haar langs te gaan.

Naast positieve ontwikkelingen brengt het internet ook negatieve ontwikkelingen met zich mee. Denk hierbij aan de hackersaanvallen, Donald Trumps geliefde *fake news* of online fraude. Ook binnen de omzetbelasting is sprake van fraude. Naast deze extremen kent de omzetbelasting ook andere problemen die ontstaan zijn door de opkomst van het internet, zoals administratieve en afbakeningsproblematiek. Hoewel deze problemen van een andere orde zijn dan bijvoorbeeld fraude, is het wel van belang hiervoor oplossingen te bedenken.

Door de interneteconomie zijn grensoverschrijdende transacties aan de orde van de dag en stelt dit zowel de belastingplichtige als de belastingautoriteiten voor uitdagingen. Wie moet de btw afdragen? Welk tarief moet betaald worden? In welk land moet deze btw betaald worden? Allemaal vragen die normaal al aan de orde komen bij de omzetbelasting, maar die nu moeilijker gemaakt worden door de vele grensoverschrijdende transacties van de interneteconomie. Want waar moet een ondernemer btw afdragen bij leveringen in meerdere landen? In alle landen? Alleen het land waar de ondernemer met zijn onderneming fysiek gevestigd is? Hiernaast is het mogelijk dat particulieren door het verrichten van leveringen of diensten via het internet ondernemer voor de btw worden zonder dit te weten. Zo roept de interneteconomie nog meer soortgelijke vragen op en is het een lastig vraagstuk in de omzetbelasting.

Nederland heeft al enkele maatregelen getroffen deze heffing te vergemakkelijken. Zo is artikel 6h Wet OB 1968 bijvoorbeeld het artikel dat voor enkele diensten langs de elektronische weg een plaatsbepaling stelt. Alleen geldt artikel 6h Wet OB 1968 niet voor alle diensten die langs de elektronische weg worden voldaan. Zo zijn onder andere adviezen via e-mail en offline gegevensopslag geen diensten langs de elektronische weg voor de btw.² Hiernaast bestaat voor deze diensten ook de zogenaamde Mini One-Stop-Shop-regeling, waardoor maar in één land btw hoeft te worden afgedragen

¹ T. Berners-Lee, 'Information management: A proposal' 1989/1990, <https://www.w3.org/History/1989/proposal.html>

² Artikel 7 lid 3 btw-uitvoeringsverordening 282/2011

door de ondernemer. Deze genoemde maatregelen zullen later in deze scriptie uitgebreid besproken worden.

Ter verdere vereenvoudiging van de omzetbelasting met betrekking tot elektronische diensten zal Nederland de op 5 december 2017 aanvaarde Richtlijn 2017/2455 (hierna: Richtlijn elektronische handel) van de Europese Unie moeten invoeren. Met deze richtlijn wil de Europese Commissie de btw-verplichtingen voor bedrijven met grensoverschrijdende leveringen en/of diensten vergemakkelijken en zorgen dat de btw daarbij correct afgedragen wordt.³ Van belang is om aan te geven dat Nederland vanaf 1 januari 2019 al enkele delen van de richtlijn in de wetgeving heeft geïmplementeerd. Het restant zal vanaf 1 januari 2021 van kracht zijn. Deze te implementeren richtlijn vormt dan ook direct de aanleiding voor het schrijven van deze scriptie.

1.2 Probleemstelling

De hiervoor genoemde problemen en mogelijke oplossingen zullen in deze scriptie besproken worden aan de hand van de volgende probleemstelling:

Worden met de implementatie van de Richtlijn elektronische handel binnen de Nederlandse omzetbelasting de problemen met betrekking tot de heffing van omzetbelasting op e-commerce verholpen en zijn er mogelijke verbeteringen/simplificaties op deze implementatie?

1.3 Opzet

In deze scriptie zal ik allereerst de hiervoor genoemde problemen analyseren om zo tot de kern van de problemen van het belasten van e-commerce te komen. Na deze problemen te hebben vastgesteld zal ik naar de Richtlijn elektronische handel als mogelijke oplossing kijken. De richtlijn en de implementatie hiervan in de Nederlandse omzetbelasting zal ik stapsgewijs bekijken en analyseren om zo tot een conclusie te komen of de problemen hiermee aangepakt zullen worden. Wanneer bepaalde problemen niet worden verholpen door de richtlijn, zal ik aanpassingen of verbeteringen benoemen voor de Richtlijn elektronische handel waarmee deze problemen mogelijk wel verholpen kunnen worden. Als de problemen niet verholpen kunnen worden door een aanpassing in de richtlijn, zal ik ook andere oplossingen benoemen.

³ Europese Commissie, 'Modernising VAT for cross-border e-commerce' 2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-e-commerce_en

2. E-commerce

Voordat in hoofdstuk 3 gekeken wordt naar e-commerce in de Nederlandse wet op de omzetbelasting 1968, is het van belang een idee te krijgen van de algemene definitie van het begrip 'e-commerce'. In dit hoofdstuk wordt in paragraaf 2.1 de opkomst van de interneteconomie kort behandeld waarna geprobeerd wordt het begrip 'e-commerce' een algemene definitie te geven. Vervolgens wordt in paragraaf 2.2 gekeken naar de betekenis van het begrip binnen de omzetbelasting.

2.1 De interneteconomie

De opkomst van de interneteconomie loopt parallel aan de opkomst van het internet zelf. Het internet is in de jaren nadat Tim Berners-Lee zijn voorstel indiende bij CERN uitgegroeid tot een wereldwijd gebruikt netwerk met in 2017 een gebruikersbasis van bijna de helft van de wereldbevolking.⁴ Op dit moment is de stijging in gebruikers vooral sterk in tweede- en derdewereldlanden. Waar de groei in Europa en Noord-Amerika langzaamaan stagneert, stijgt het aantal gebruikers in de andere regio's van de wereld juist exponentieel.⁵ De stagnatie van de groei van gebruikers in Europa en Noord-Amerika is te wijten aan het feit dat bijna ieder persoon in deze regio's tegenwoordig toegang heeft tot het internet en zodoende geen groei meer mogelijk is. Hiertegenover heeft in de andere regio's een kleiner gedeelte van de totale bevolking maar toegang tot het internet, waardoor de groei hier nog doorzet.

Met deze stijging van gebruikers van het internet neemt ook het aantal bedrijven dat gebruik maakt van het internet toe. Bestaande bedrijven bieden nu ook op het internet goederen of diensten aan, in plaats van alleen in een fysieke vestiging. Naast al bestaande bedrijven heeft het internet ook gezorgd voor nieuwe bedrijven die zonder een lange geschiedenis nu behoren tot de grootste bedrijven ter wereld. Internetbedrijven als Amazon en Facebook zijn niet alleen twee van de grootste ter wereld, hun oprichters Jeff Bezos en Mark Zuckerberg behoren hiernaast ook tot de vijf rijkste personen ter wereld.⁶ Dat in e-commerce veel geld omgaat is ook te zien aan de wereldwijde online verkoopomzet. Deze laat al jaren een opgaande trend zien in zowel de omzet als het percentage van de totale wereldwijde verkoopomzet. In 2020 wordt de wereldwijde online verkoopomzet geschat op een bedrag van 4,135 biljoen dollar, welke 15,15% van de totale wereldwijde verkoopomzet aan particulieren uitmaakt.⁷ Door de hoeveelheden geld die in e-commerce omgaan is het van belang deze bedragen correct in de belastingheffing te betrekken. Hierbij is van belang een duidelijk beeld te krijgen wat e-commerce exact is. In paragraaf 2.2 zal hier op worden ingegaan.

⁴ The World Bank, 'Individuals using the internet (% of population)', 2017, <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS>

⁵ Our World in Data, 'Growth of the internet', 2016, <https://ourworldindata.org/internet>. Gebaseerd op data van The World Bank, de grafiek waarin dit zichtbaar bevindt zich in bijlage 1.

⁶ Forbes, 'Real-time billionaires', 2019, Forbes.com (Up-to-date op moment van schrijven, 18-05-2019)

⁷ Statista, 'Retail e-commerce sales worldwide from 2014 to 2021 (in billion U.S. dollars)' & 'E-commerce share of total global retail sales from 2015 to 2021', 2017, Statista.com. Gebaseerd op data van eMarketer.

2.2 Algemene definitie e-commerce

Om een algemene definitie voor e-commerce te bepalen zullen in deze paragraaf meerdere betekenissen worden aangehaald en beoordeeld. Het woord e-commerce is opgebouwd uit twee delen, het ‘e’- en het ‘commerce’-gedeelte. Allereerst de ‘e’: Deze letter e staat voor het Engelse woord *electronic*⁸, oftewel elektronisch. *Commerce* is het Engelse woord voor handel. Zo ontstaat, letterlijk vertaald, de term ‘elektronische handel’. In het Van Dale-woordenboek ligt de definitie van e-commerce niet ver af van deze letterlijke vertaling, hier wordt namelijk de betekenis ‘handel via internet’ gegeven.⁹ Op het eerste gezicht lijkt deze betekenis vrij simpel en uniform, echter zijn door de jaren heen verschillende betekenissen aan e-commerce gegeven. Een voorbeeld is een brede definitie, zoals die de *Department of the Treasury* van de Verenigde Staten in 1996 gaf: ‘*Electronic commerce is the ability to perform transactions involving the exchange of goods or services between two or more parties using electronic tools and techniques.*’¹⁰ Daarentegen worden ook enge definities bepaald, zoals in 1997 door de *Australian Tax Office*: ‘*Electronic commerce is the buying and selling of goods and services on the Internet.*’¹¹

In het *Base Erosion and Profit Shifting* (hierna: BEPS) actieplan, Actie 1, heeft de Organisatie voor Europese Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO) de e-commerce een uniforme definitie gegeven. De door de OESO gegeven betekenis van e-commerce luidt als volgt: ‘*The sale or purchase of goods or services, conducted over computer networks by methods specifically designed for the purpose of receiving or placing of orders. The goods or services are ordered by those methods, but the payment and the ultimate delivery of the goods or service do not have to be conducted online. An e-commerce transaction can be between enterprises, households, individuals, governments, and other public or private organisations.*’¹² Wel moet hieraan worden toegevoegd dat deze definitie bepaald is door de landen die aangesloten zijn bij de OESO en hebben meegewerkt aan het actieplan. Niet-aangesloten landen kunnen nog steeds een andere betekenis geven aan de term e-commerce.

2.3 Deelconclusie hoofdstuk 2

Sinds de uitvinding van het internet heeft het een grote groei doorgemaakt. In de interneteconomie komen nieuwe bedrijven op welke tot de grootste ter wereld behoren. Een groot deel van de wereldwijde verkoop aan particulieren vindt tegenwoordig via internet plaats. Door deze snelle en nog steeds

⁸ Van Dale online woordenboek, Vandale.nl

⁹ Van Dale online woordenboek, Vandale.nl

¹⁰ Department of the Treasury Office of Tax Policy (november 1996). *Selected tax policy implications of global electronic commerce*. Department of the Treasury, Washington D.C., pp. 8.

¹¹ Australian Taxation Office (augustus 1997). *Tax and the Internet*. Australian Government Publishing Service, Canberra, pp. 8.

¹² OESO (2015). *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting project: Addressing the tax challenges of the digital economy, action 1 - 2015 final report*. OECD Publishing, Parijs, pp. 55.

continuerende opkomst is het van belang een duidelijke betekenis te hebben van de term e-commerce. De OESO heeft deze definitie geleverd. Dit is echter niet per definitie een uniforme betekenis van wat e-commerce inhoudt. Deze betekenis kan land per land nog verschillen.

3. De heffing van btw over e-commerce

Nu in hoofdstuk 2 de algemene betekenis van e-commerce is vastgesteld, zal in dit hoofdstuk gekeken worden naar e-commerce binnen de omzetbelasting. Allereerst zal de definitie van e-commerce binnen de omzetbelasting bepaald worden. Hierna zal gekeken worden hoe over de e-commerce omzetbelasting moet worden geheven. De heffingsmethodiek uit de Btw-richtlijn wordt besproken, waarna de implementatie van deze methodiek in de Wet OB 1968 wordt bekeken. Als laatste zal de Mini One-Stop-Shop ter sprake komen.

3.1 Definitie e-commerce in de omzetbelasting

De huidige Nederlandse wet op de omzetbelasting 1968 is gebaseerd op de Btw-richtlijn 2006/112/EG (hierna: Btw-richtlijn 2006) en dient hier mee in overeenstemming te zijn. Ook definities en dergelijke dienen dus in overeenstemming te zijn.

In de Btw-richtlijn 2006 wordt geen definitie gegeven voor e-commerce maar zoals hierna wordt beschreven wel in de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011. De btw-richtlijn 2006 noemt in artikel 58 lid 1 onderdeel c wel de op e-commerce gelijkende term ‘langs elektronische weg verrichte diensten’. Verdere toelichting hierop bestaat uit de in onderdeel c genoemde bijlage II van de Btw-richtlijn 2006. Deze bijlage geeft een lijst van diensten die onder artikel 58 lid 1 onderdeel c van de Btw-richtlijn 2006 vallen. De in deze bijlage benoemde diensten vallen binnen de reikwijdte van e-commerce zoals benoemd door de OESO, echter gaat het hier om een niet uitputtende lijst. De betekenis van langs elektronische weg verrichte diensten in de Btw-richtlijn valt dus niet per definitie binnen de door de OESO opgestelde betekenis van e-commerce. Hiernaast staat na onderdeel c van ditzelfde artikel nog een nuance voor de langs de elektronische weg verrichte diensten. Namelijk, wanneer sprake is van elektronisch berichtenverkeer is niet direct sprake van een elektronische dienst. Eén verzonden e-mail tussen dienstverlener en afnemer maakt dus nog geen elektronische dienst.

Artikel 58 van de Btw-richtlijn 2006 is in de Nederlandse omzetbelasting opgenomen in artikel 6h Wet OB 1968. Een verschil is dat de Nederlandse wetgever de keuze heeft gemaakt in artikel 6h lid 1 onderdeel c Wet OB 1968 de term ‘elektronische diensten’ te gebruiken, ten opzichte van het in de Btw-richtlijn 2006 gebruikte ‘langs elektronische weg verrichte diensten’. De term ‘elektronische diensten’ wordt in artikel 2a lid 1 onderdeel q Wet OB 1968 overigens wel uitgelegd als ‘langs elektronische weg verrichte diensten, met name de in bijlage II van de Btw-richtlijn 2006 beschreven diensten’ en is hiermee dus gelijk aan de in de Btw-richtlijn 2006 gebruikte term. De in de Btw-richtlijn 2006 gegeven toevoeging na onderdeel c is in de Wet OB 1968 opgenomen in een apart lid van artikel 6h Wet OB 1968, namelijk lid 2. De strekking blijft gelijk.

In de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 wordt wel een definitie gegeven voor ‘langs elektronische weg verrichte diensten’. De definitie luidt: ‘diensten die over het internet of een elektronisch netwerk worden verleend, wegens hun aard grotendeels geautomatiseerd zijn en slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen, en zonder informatietechnologie niet kunnen worden verricht’. Van belang lijkt dus vooral het geautomatiseerde karakter van de dienst en het minimale menselijke ingrijpen. De hier gegeven definitie is door dit laatste specifiekier dan de door OESO verstrekte betekenis, maar valt wel binnen de reikwijdte van deze betekenis. Verder is in lid 3 van artikel 7 van de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 nog een lijst opgenomen van diensten die per definitie geen elektronische dienst zijn.

Aangezien een verordening niet in de wet op hoeft te worden genomen, omdat deze rechtstreekse werking heeft, is dit in dit geval ook niet gedaan. Nederland behoort de in de Btw-uitvoeringsverordening gegeven definitie aan te houden.

3.2 Heffingsmethodiek

Omzetbelasting wordt in de eerste plaats geheven over leveringen van goederen en diensten die door een als zodanig handelende ondernemer onder bezwarende titel worden verricht.¹³ De belastingplichtige is in dit geval de ondernemer. Wie de ondernemer is, wordt bepaald in artikel 7 lid 1 Wet OB 1968: *‘ieder die een bedrijf zelfstandig uitoefent.’* In Nederland is de term ‘bedrijf’ in de jurisprudentie lang uitgelegd als *‘een organisatie van kapitaal en arbeid, welke erop is gericht om in een duurzaam streven door deelname aan het economische verkeer maatschappelijke behoeften te bevredigen.’*¹⁴ Het in artikel 7 lid 1 Wet OB 1968 genoemde bedrijf kan op grond van lid 2 onderdeel a en b ook een beroep of de exploitatie van een vermogensbestanddeel betreffen.

In de Btw-richtlijn 2006 wordt echter, met betrekking tot de belastingplichtige, niet gesproken over het uitoefenen van een bedrijf, maar alleen over het zelfstandig uitoefenen van een economische activiteit.¹⁵ Hierdoor lijkt op het eerste gezicht een belangrijk verschil te ontstaan tussen de belastingplichtige uit de Btw-richtlijn 2006 en de belastingplichtige uit de Wet OB 1968. Van belang hierbij is echter dat de Nederlandse wetgever geen andere betekenis heeft willen toekennen aan de belastingplichtige als genoemd in de Btw-richtlijn 2006 en zodoende de betekenissen geen verschillende strekking hebben.¹⁶

Wanneer blijkt dat een persoon een ondernemer voor de omzetbelasting is, moet deze ondernemer bij leveringen van goederen of diensten btw in rekening brengen bij klanten. De te betalen belasting moet

¹³ Artikel 1 onderdeel a Wet OB 1968, ook wordt omzetbelasting geheven over de in onderdeel b t/m d benoemde intracommunautaire verwervingen van goederen en nieuwe vervoermiddelen en de invoer van goederen. Hier wordt in het kader van deze scriptie niet op ingegaan.

¹⁴ M.E. van Hilten en H.W.M. van Kesteren (2014). *Omzetbelasting*. Kluwer, 14e druk, pp. 75.

¹⁵ Artikel 9 lid 1 Btw-richtlijn 2006/112/EG

¹⁶ HR 02-05-1984, ECLI:NL:HR:1984:AW8625, m.nt. A.L.C. Simons.

op grond van artikel 8 Wet OB 1968 berekend worden over de betaalde vergoeding. Het belastingpercentage en de grondslag waarover deze belasting door de belastingplichtige moet worden voldaan is afhankelijk van welke goederen of diensten het zijn en waar de leveringen van deze goederen of diensten worden verricht. De plaats van levering wordt bepaald aan de hand van afdeling 1A Wet OB 1968 en de plaats van een dienst aan de hand van afdeling 1B Wet OB 1968. Deze afdelingen bevatten voor beide een hoofdregel en uitzonderingen hierop. Voor e-commerce, zijnde elektronische diensten, zal in de volgende paragrafen gekeken worden naar de plaatsbepaling van verschillende elektronische diensten.

3.2.1 Business-to-business e-commercediensten

Allereerst zullen business-to-business-diensten (hierna: B2B-diensten) behandeld worden. B2B-diensten zijn diensten verricht door een ondernemer voor een andere ondernemer. Om te weten waar deze diensten worden belast, moet de plaats van dienst worden bepaald. Artikel 6 lid 1 Wet OB 1968 bepaalt deze plaats van dienst aan de hand van waar de ontvangende ondernemer de zetel van bedrijfsuitoefening heeft en geldt tevens als hoofdregel voor B2B-diensten. Wanneer de diensten worden verricht voor een vaste inrichting van de ondernemer in kwestie, is de plaats van dienst het land waar deze vaste inrichting is gevestigd.

Wanneer een Nederlandse ondernemer een dienst verricht voor een Duitse ondernemer, is de plaats van deze dienst dus Duitsland. In plaats van dat de Nederlandse ondernemer hierdoor Duitse btw in rekening zou moeten brengen en zou moeten afdragen, wordt de btw verlegd naar de Duitse ondernemer.

Verlegging van btw vindt plaats op grond van artikel 12 lid 2 Wet OB 1968. Verlegging houdt in dat de betaling en afdracht van de btw in feite wordt overgedragen aan de ondernemer die gevestigd is in het land van de plaats van dienst. Het vereiste hiervoor is dat de afnemer van de dienst niet gevestigd is in Nederland en hier ook geen vaste inrichting heeft. De btw wordt dan van de ondernemer geheven die de dienst afneemt. De afnemer zal deze verschuldigde btw direct in aftrek nemen, waardoor uiteindelijk geen werkelijke belastingheffing plaatsvindt.¹⁷

Naast de hoofdregel zijn voor de plaatsbepaling van B2B-diensten nog enkele uitzonderingen opgenomen in de wet, hierdoor is het mogelijk dat de plaats van dienst afwijkt van de plaats zoals bepaald in de hoofdregel van artikel 6 lid 1 Wet OB 1968. De uitzonderingen hebben betrekking tot onroerende zaken, personenvervoer, culturele en dergelijke evenementen, restaurant- en cateringdiensten en kortdurend verhuur van vervoersmiddelen en zijn achtereenvolgend opgenomen in de artikelen 6b, 6c lid 1, 6d, 6f en 6g Wet OB 1968.

¹⁷ M.E. van Hilten en H.W.M. van Kesteren (2014). *Omzetbelasting*. Kluwer, 14e druk, pp. 177.

B2B e-commercediensten volgen de hiervoor beschreven hoofdregel van de bepaling van plaats van dienst. Voor deze diensten is geen uitzondering van toepassing.

3.2.2 Business-to-consumer e-commercediensten

Business-to-consumer-diensten (hierna: B2C-diensten) zijn diensten die door ondernemers worden verricht voor andere dan ondernemers. Doorgaans zullen dit particulieren zijn, maar ook organisaties zonder btw-status zijn andere dan ondernemers. Voor de bepaling van de plaats van dienst van B2C-diensten is de hoofdregel te vinden in artikel 6 Wet OB 1968. In het tweede lid van dit artikel wordt de plaats van dienst voor B2C-diensten bepaald op de plaats waar de dienstverrichter de zetel van bedrijfsuitoefening heeft. De consumenten, als afnemers, betalen bij de hoofdregel dus het tarief dat geldt in het land van de dienstverlener.

Ook voor de B2C-diensten bestaan in de Wet OB 1968 enkele uitzonderingen op de hoofdregel voor de bepaling van de plaats van dienst. De uitzonderingen gelden voor tussenpersonen, onroerende zaken, vervoersdiensten, culturele en dergelijke evenementen, restaurant- en cateringdiensten, kortdurende verhuur van vervoersmiddelen en telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten. Deze zijn te vinden in de artikelen 6a, 6b, 6c lid 2 en 3, 6e, 6f, 6g lid 2 en 6h Wet OB 1968. Door deze uitzonderingen is het mogelijk dat de plaats van dienst verschuift naar de woonplaats van de afnemer en dat de dienstverlener zodoende hetzelfde probleem krijgt als in de voorgaande paragraaf is besproken. Omdat het voor de dienstverlener niet mogelijk is de belasting te verleggen naar de particulier¹⁸ blijft de ondernemer zitten met een lastige situatie. De belastingplichtige zal een btw-registratie in het woonland van de particuliere afnemer moeten aanvragen om in het desbetreffende land btw-aangifte te doen. Voor elke lidstaat zal dit apart moeten gebeuren. Op 1 januari 2015 is de Mini-One-Stop-Shop-regeling (hierna: MOSS-regeling) ingevoerd, die probeert het probleem van meerdere btw-aangiftes en -registraties in verschillende landen te verhelpen. De regeling geldt alleen voor diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 en zal in paragraaf 3.2.2.2 worden besproken.

3.2.2.1 Elektronische diensten ex artikel 6h Wet OB 1968

In verband met het onderwerp van deze scriptie zal de uitzondering uit artikel 6h Wet OB 1968 in meer detail besproken worden dan de andere uitzonderingen op de plaats van dienst. De leden 3 t/m 7 zijn onderdeel van de implementatie van artikel 1 van de Richtlijn elektronische handel en zijn op 1 januari 2019 geïntroduceerd. Het artikel geldt voor telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten. Wanneer deze diensten worden verricht voor andere dan ondernemers, is de plaats van dienst de vestigings- of woonplaats van de afnemer van de dienst. Dit

¹⁸ Artikel 12 lid 2 Wet OB 1968, hier wordt alleen verwezen naar diensten uit artikel 6 lid 1 Wet OB 1968, zijnde B2B-diensten en dus is verlegging niet mogelijk voor B2C-diensten.

betekent dat de dienstverlener buitenlandse btw zal moeten rekenen en afdragen. In lid 3 is een oplossing gegeven voor kleine ondernemers die diensten verrichten voor niet in het binnenland gevestigde particulieren.

De op 1 januari 2019 toegevoegde leden 3 t/m 7 omvatten het volgende: De uitzondering in lid 3 stelt dat artikel 6h lid 1 Wet OB 1968 niet van toepassing is en de belastingplichtige zodoende de hoofdregel uit artikel 6 lid 2 Wet OB 1968 moet volgen. De plaats van dienst is dan de plaats waar de dienstverrichter is gevestigd. Voorwaarden voor de belastingplichtige om van deze uitzondering gebruik te maken zijn dat hij gevestigd moet zijn in maar één lidstaat, de diensten verricht worden voor andere dan ondernemers die gevestigd zijn in een andere lidstaat dan de ondernemer zelf en dat de vergoedingen voor deze diensten niet hoger zijn dan een bedrag van € 10.000¹⁹. Wanneer de belastingplichtige deze drempel overschrijdt wordt op grond van lid 4 de plaats van dienst vanaf de datum van overschrijding aan de hand van lid 1 gesteld op de woonplaats van de afnemer van de dienst. Bij keuze voor de uitzondering van lid 3 kan de ondernemer niet gebruik maken van de MOSS-regeling. Overigens is het op grond van lid 5 ook mogelijk niet voor de uitzondering van lid 3 te kiezen, maar altijd op grond van lid 1 de plaats van dienst te stellen op de woonplaats van de afnemer. Het willen toepassen van lid 1 in plaats van lid 3 moet bij de inspecteur worden gemeld en geldt tot wederopzegging, maar wel minstens twee maanden.²⁰

3.2.2.2 Mini One-Stop-Shop-regeling

De op 1 januari 2015 ingevoerde MOSS-regeling geldt als een vereenvoudiging op de bepaling van de plaats van dienst van artikel 6h Wet OB 1968. De regeling houdt in dat dienstverleners de btw-aangifte voor diensten die onder de plaatsbepaling van artikel 6h Wet OB 1968 vallen via het internet kunnen doen in de lidstaat waar zij gevestigd zijn. Op deze manier hoeft de belastingplichtige zich niet in elke lidstaat waar een dienst ex artikel 6h Wet OB 1968 verricht wordt te registreren, maar voldoet een btw-aangifte in de woonstaat voor al deze diensten. Wel is van belang te vermelden dat een ondernemer niet volstaat met alleen een MOSS-aangifte. Naast de MOSS-aangifte moet de ondernemer namelijk aangifte doen van de geleverde diensten die niet binnen artikel 6h Wet OB 1968 en daarmee de MOSS-regeling vallen. Dit is niet mogelijk binnen één aangifte. Aangifte doen via de MOSS-regeling is geheel facultatief en geldt voor alle lidstaten waar de ondernemer diensten verricht. Het is dus niet mogelijk om bij land A en B wel de regeling toe te passen en bij land C en D niet.²¹

De regeling werkt als volgt: Een belastingplichtige dient zich te registreren voor de MOSS-regeling. Vervolgens doet de belastingplichtige btw-aangifte van de verleende diensten ex artikel 6h

¹⁹ Of een bedrag gelijk aan € 10.000 in de valuta van de woonstaat van de belastingplichtige, op basis van artikel 6h lid 7 Wet OB 1968 wordt dit berekend aan de hand van de wisselkoers van de Europese Centrale Bank van 5 december 2017.

²⁰ Artikel 6h lid 6 Wet OB 1968

²¹ M.M.W.D. Merckx (14-03-2017). *Nieuwe plannen voor BTW en e-commerce: eenvoudig, neutraal en minder verlies aan belastinginkomsten?* WFR 2017/59.

Wet OB 1968. Ook de betaling van de btw wordt gedaan aan de belastingautoriteit van de lidstaat waar de belastingplichtige gevestigd is. Deze aangiften en betalingen worden daarna door de belastingautoriteit verzonden naar de desbetreffende lidstaten via een beveiligd netwerk. Op deze manier voldoet de belastingplichtige dus de te betalen btw in de lidstaten van dienstverlening zonder zich hiervoor te moeten registreren in een andere lidstaat. De MOSS-regeling is beschikbaar voor zowel belastingplichtigen gevestigd in de Europese Unie (hierna EU) als voor belastingplichtigen gevestigd buiten de EU; de Unieregeling voor EU-belastingplichtigen en de niet-Unieregeling voor niet-EU-belastingplichtigen.²² Hiernaast is het voor zowel de Unieregeling als de niet-Unieregeling een vereiste dat de belastingplichtige geen vestiging of btw-registratie heeft in de lidstaten waar de MOSS-regeling zal worden toegepast. Voor niet-EU-belastingplichtigen is dit vereiste vanaf 1 januari 2019 versoepeld. De MOSS-regeling mag nu ook worden toegepast wanneer een niet-EU-belastingplichtige geregistreerd is voor de omzetbelasting in een lidstaat.²³ Deze registratie slaat wel op een registratie voor andere diensten dan diensten ex artikel 6h Wet OB 1968

Bij deze op 1 januari 2019 doorgevoerde aanpassing van de MOSS-regeling is ook de regeling omtrent de te leveren bewijsstukken aangepast. Waar een belastingplichtige eerst twee bewijsstukken moest leveren van de woonstaat van de consument waaraan de dienst werd verricht, is hier nu een omzetgrens gesteld voor omzet behaald met diensten ex artikel 6h Wet OB 1968. Wanneer een belastingplichtige onder deze grens van € 100.000 zit, voldoet één bewijsstuk. Boven deze omzetgrens blijft het vereiste van twee bewijsstukken bestaan.

3.4 Deelconclusie hoofdstuk 3

Binnen de Btw-richtlijn 2006 wordt niet gesproken van e-commerce, maar wel van langs de elektronische weg verrichte diensten. Een definitie van deze ‘langs de elektronische weg verrichte diensten’ wordt gegeven in de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 en luidt: ‘diensten die over het internet of een elektronisch netwerk worden verleend, wegens hun aard grotendeels geautomatiseerd zijn en slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen, en zonder informatietechnologie niet kunnen worden verricht’. Nederland behoort deze definitie aan te houden. In het vervolg van deze scriptie zal deze definitie dan ook aangehouden worden.

Deze diensten zijn in de Nederlandse Wet OB 1968 onderverdeeld in B2B- en B2C-diensten. Het tarief van de heffing en waar deze moet worden afgedragen wordt bepaald aan de hand van de hoofdregel van de plaats van dienst. Op deze hoofdregels gelden enkele uitzonderingen waardoor de plaats van dienst naar een ander land dan uit de hoofdregel komt kan verschuiven. Voor e-commerce

²² Europese Commissie (23-10-2013). *Gids voor het mini-éénloketsysteem van de btw*. Publications Office of the European Union, Luxemburg, pp. 2-3.

²³ Europese Commissie, ‘The VAT e-commerce package and the MOSS What changes on 1 January 2019?’ 2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/mini-one-stop-shop_en

diensten aan particulieren geldt de uitzondering uit artikel 6h Wet OB. De plaats van dienst is dan de plaats waar de particulier gevestigd is. Als een belastingplichtige gevestigd is in één lidstaat en diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 voor een totaalbedrag van minder dan € 10.000 verricht voor niet-ondernemers in een andere lidstaat, kan van deze plaatsbepaling worden afgeweken. De belastingplichtige bepaalt de plaats van dienst dan op basis van de hoofdregel.

Wanneer een ondernemer btw moet betalen in een land waar hij niet is gevestigd, is het onder omstandigheden mogelijk de heffing te verleggen naar de afnemer van de dienst. Verlegging is alleen mogelijk naar ondernemers en dus niet naar particulieren. Om het ondernemer makkelijker te maken is de MOSS-regeling ingevoerd. Hierbij wordt in het land van vestiging van de ondernemer aangifte gedaan voor diensten ex artikel 6h Wet OB waarvoor een lokale btw-afdrachtplicht is. De belastingautoriteit van het land van vestiging verdeelt de af te dragen btw vervolgens over de desbetreffende landen.

4. Door e-commerce veroorzaakte problemen in de omzetbelasting

Zoals in de inleiding is benoemd, brengt de opkomst van het internet in het dagelijks leven niet alleen positieve effecten met zich mee. Naast de bekende problemen als internetfraude en hacking, roept de interneteconomie ook belastingvraagstukken op. Hoewel deze vraagstukken van een andere orde zijn, is een oplossing ervoor zoeken erg belangrijk. Enkele kwesties met betrekking tot de omzetbelasting zijn de afbakeningsproblematiek van het ondernemersbegrip en de bepaling van de plaats van dienst. Deze en andere problemen zullen in dit hoofdstuk behandeld worden. Daarnaast komen in de vorm van Actie 1 van het BEPS-actieplan en de Richtlijn elektronische handel twee mogelijke oplossingen aan bod.

4.1 Afbakeningsproblematiek

Zoals in hoofdstuk 3 ter sprake kwam is de in de Btw-richtlijn 2006 gegeven lijst voor elektronische diensten niet uitputtend. Hetzelfde geldt voor de in artikel 7 lid 3 van de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 gegeven lijst van diensten die per definitie geen elektronische diensten zijn. De lijsten bevatten vooral erg brede en veel gebruikte diensten om zo zoveel mogelijk reikwijdte voor de artikelen te creëren. Omdat de lijsten dus niet uitputtend zijn, blijft de vraag bij enkele minder voorkomende diensten of het elektronische diensten zijn of niet.

Een vraag die in de jurisprudentie relatief vaak voorbijkomt, is de vraag of erotische webcam- en/of chatsessies elektronische diensten zijn. Rechtbank Haarlem oordeelde in 2011 dat deze diensten geen elektronische diensten zouden zijn. De reden die hiervoor gegeven werd was dat de bezoeker actieve interactie had op de website, waarmee de onderneming zich onderscheidde van andere websites waar bezoekers passieve interacties hadden.²⁴ Bij het hoger beroep van deze zaak in 2012 onderschreef Hof Amsterdam nogmaals de uitspraak van de Rechtbank.²⁵ Een zelfde soort zaak kwam in 2014 bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant, echter was hier de vraag of de diensten werden verricht in Nederland.²⁶ De vraag of de diensten onder de noemer elektronische diensten vielen, kwam pas ten sprake bij het Hoge Raad²⁷ (hierna: HR). Hier ontstond de vraag of de aangeboden dienst, de webcamsessies, onder gemakkelijksdiensten, elektronische diensten of onder geen van beiden zou vallen. Over onder andere deze kwestie stelde de HR aan het Hof van Justitie (hierna: HvJ) de vraag of deze webcamsessies een elektronische dienst voor de btw konden zijn. Zelf stelde de HR dat het geen elektronische diensten waren, gebaseerd op de eerder besproken jurisprudentie van het Hof Amsterdam.

Op 8 mei 2019 beantwoordde het HvJ de door de HR gestelde prejudiciële vragen. Helaas is het HvJ niet toegekomen aan de vraag of de desbetreffende dienst een elektronische dienst voor de btw is of niet. De vraag is niet beantwoord omdat alle afnemers van de dienst gevestigd waren in Nederland

²⁴ Rb. Haarlem 02-06-2011, ECLI:NL:RBHAA:2011:BQ9240

²⁵ Hof Amsterdam 24-05-2012, ECLI:NL:GHAMS:2012:BW7937

²⁶ Rb. Zeeland-West-Brabant 28-03-2014, ECLI:NL:RBZWB:2014:2143

²⁷ HR 22-09-2017, ECLI:NL:HR:2017:2431

en dat het hierdoor voor de plaatsbepaling niet uit zou maken of de dienst een elektronische dienst is of niet.²⁸

4.2 Problematiek van de bepaling van de plaats van dienst

Een positief gevolg van de opkomst van het internet is dat het ondernemers de kans geeft meer klanten te bereiken dan in andere tijden mogelijk was geweest. Een bijkomend gevolg van het hebben van grotere hoeveelheden klanten is dat de klantenkring van ondernemers meer divers wordt. Zo zullen de klanten zich overal ter wereld bevinden, wat voor de ondernemer meer omzet betekent, maar ook vragen oproept.

Een belangrijke vraag die hier een rol speelt is waar de ondernemer belasting moet afdragen. Bij B2B-diensten zal dit met gebruik van de hoofdregel ex artikel 6 lid 1 Wet OB 1968 te bepalen zijn, namelijk de plaats van vestiging van de afnemer. In plaats van buitenlandse btw af te moeten dragen, is het voor de dienstverlener mogelijk de btw te verleggen op grond van artikel 12 lid 2 Wet OB 1968. Hierbij draagt de ondernemer aan wie de dienst wordt verleend de btw af. Echter, er zal wel bewijs aanwezig moeten zijn dat bevestigt dat de afnemer werkelijk in een bepaald land is gevestigd. Aangezien B2B-diensten worden verleend aan ondernemers is een btw-identificatienummer een belangrijk bewijsstuk voor de plaats van dienst. Bij uitzonderingen op de hoofdregel, waar de plaats van dienst verschuift naar een andere plaats dan de plaats van vestiging van de dienstverlener²⁹, moet de dienstverlener btw afdragen in het land waar de dienst plaatsvindt.

De plaatsbepaling van B2C-diensten met behulp van de hoofdregel zal weinig problemen veroorzaken. De plaats van dienst is de plaats van vestiging van de dienstverlener en deze moet hier ook de btw afdragen. Voor zover geen problemen. Pas wanneer de plaats van dienst door een van de uitzonderingen als artikel 6h Wet OB 1968 verplaatst wordt naar een land waar de dienstverlener niet gevestigd is, ontstaan moeilijkheden. Zoals eerder besproken zal de dienstverlener, wanneer hij niet gebruik maakt van de uitzondering in lid 3, op basis van artikel 6h Wet OB 1968 btw moeten afdragen in het land waar de dienst wordt geconsumeerd. Een probleem dat bij B2B-diensten verholpen kan worden door de verlegging van btw naar de afnemer, maar dit is bij B2C-diensten niet mogelijk. Btw kan op grond van artikel 12 lid 2 Wet OB 1968 alleen verlegd worden bij B2B-diensten. De dienstverlener zal in het geval van enkele van de uitzonderingen dus btw moeten afdragen in het land waar de dienst wordt geconsumeerd. Hiervoor moet gekeken worden naar de woonplaats van de degene waarvoor de dienst wordt verricht. Deze uitzondering is in 2015 aan de wet toegevoegd zodat de wetgeving meer aansluit bij de plaats waar het gebruik van de dienst werkelijk plaatsvindt.³⁰ Wel kan

²⁸ Arrest Geleen, HvJ EU 08-05-2019, ECLI:EU:C:2019:388

²⁹ Bijvoorbeeld de uitzondering ex artikel 6b Wet OB 1968, waar de plaats van dienst verschuift naar het land waar het onroerend goed zich bevindt.

³⁰ Europese Commissie (03-04-2014). *Explanatory notes on the EU VAT changes to the place of supply of telecommunications, broadcasting and electronic services that enter into force in 2015*. Publications Office of the European Union, Luxemburg, pp. 52.

de btw op diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 worden afgedragen via de MOSS-regeling, zodat de ondernemers zich niet moeten vestigen in het land waar de dienst wordt verricht.

Deze wijziging van de plaats van dienst voor elektronische diensten leidt voor dienstverleners tot extra administratieve lasten. Om te bepalen welk tarief moet worden toegepast en waar de btw moet worden afgedragen is het van belang de woonplaats van de afnemer van de dienst te bepalen. Een particulier is niet, zoals een ondernemer, in het bezit van een btw-identificatienummer. Dit maakt de bepaling van de woonplaats lastiger. Deze administratieve lasten worden enigszins verlicht in de btw-uitvoeringsverordening 1042/2013. De plaats van dienst wordt op basis van deze verordening gesteld op de plaats waar de telefooncel, de wifi-hotspot, het internetcafé of dergelijke waar de dienst wordt verricht zich bevindt.³¹ Als een van de voorgaande plaatsen zich op een boot, vliegtuig of trein waarmee een passagiersvervoerdienst wordt verricht bevindt, bevindt de plaats van dienst zich op het vertrekpunt van deze vervoersdienst. Hier wordt aan toegevoegd dat voor deze plaatsbepaling geldt dat de afnemer fysiek op deze plek aanwezig moet zijn om de dienst te kunnen afnemen. In artikel 24ter van dezelfde uitvoeringsverordening wordt hiernaast gesteld dat de plaats van dienst ook kan worden vastgesteld op de plaats van de door de afnemer gebruikte vaste lijn, decoder, of de landcode van de gebruikte simkaart.

4.3 Het probleem van onbewust ondernemerschap

In paragraaf 3.2 is het ondernemerschap voor de Wet OB 1968 besproken. De definitie van een ondernemer, ‘een ieder die een bedrijf zelfstandig uitoefent’, is een ruim begrip waaraan snel wordt voldaan. Echter is het bepalen of iemand ondernemer is voor de Wet OB 1968 niet altijd even makkelijk. Met de opkomst van de interneteconomie is het aantal mogelijke ondernemers ook toegenomen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan vloggers en influencers die, wellicht incidenteel, producten van bedrijven promoten tegen betaling. Het voorgaande leidt tot de opkomst van een nieuw soort diensten, namelijk consumer-to-business-diensten (hierna: C2B-diensten). Naast deze C2B-diensten nemen ook het consumer-to-consumer-diensten (hierna: C2C-diensten) toe. Bij C2C-diensten verrichten particulieren onderling diensten, zoals verhuur van een eigen woning via het platform AirBNB of taxiritten in hun eigen auto via Uber. Het internet faciliteert de opkomst van deze soorten diensten door de toegankelijkheid en het gemak waarmee diensten kunnen worden aangeboden. In veel gevallen is het bij deze diensten lastig te bepalen of wel of niet sprake is van ondernemerschap.³²

Het ondernemerschap voor de Wet OB 1968 heeft voor een ondernemer enkele gevolgen. Een van deze gevolgen is dat de ondernemer btw moet rekenen en moet afdragen.³³ Betaalde btw kan onder voorwaarden als voorbelasting worden afgetrokken.³⁴ Hiernaast dient de ondernemer zich ook te houden

³¹ Artikel 24bis lid 1 Btw-uitvoeringsverordening 1042/2013

³² Expertisecentrum Handhaving (17-05-2016), *Verkenning Interneteconomie: Handhavingsagenda 2016-2*.

³³ Artikel 1 Wet OB 1968

³⁴ Artikel 2 Wet OB 1968

aan de formele aspecten van het ondernemerschap, zoals administratieve verplichtingen ex artikel 34 Wet OB 1968 en de factureringsverplichting ex artikel 34c Wet OB 1968. Ook is het voor de ondernemer mogelijk aanspraak te doen op de kleineondernemersregeling (hierna: KOR), opgenomen in artikel 25 Wet OB 1968. Kort gezegd houdt de KOR in dat wanneer een ondernemer dermate weinig btw af moet dragen³⁵, een vermindering op dit bedrag wordt toegepast. Deze vermindering kan ervoor zorgen dat de ondernemer geen btw hoeft af te dragen.³⁶ Wanneer een ondernemer door toepassing van de KOR geen btw hoeft af te dragen, is het mogelijk om op grond van artikel 25 Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 te worden ontheven van de administratie- en factureringsplicht. De huidige KOR vervalt op 1 januari 2020. Vanaf deze datum zal de nieuwe KOR ingaan. De nieuwe KOR geeft een vrijstelling van de btw-plicht aan in Nederland gevestigde btw-ondernemers met een omzet van minder dan € 20.000 per jaar.

Het probleem dat ontstaat is dus een probleem voor twee partijen: Degene die onbewust ondernemer is en de desbetreffende belastingautoriteit. De ondernemer loopt aftrek van voorbelasting mis en komt mogelijk in de problemen door het niet voldoen aan de verplichtingen van een ondernemer. Daartegenover lopen de belastingautoriteiten belastinginkomsten mis. Om dit te voorkomen zal meer controle en handhaving nodig zijn, wat leidt tot toenemende administratieve lasten voor de belastingautoriteiten. De belastingautoriteiten zullen particulieren moeten wijzen op het feit dat zij (mogelijk) ondernemersactiviteiten voor de btw verrichten. Echter is het wel mogelijk dat deze activiteiten niet positief uitpakken voor de belastingautoriteiten. Zo kan het zijn dat wanneer een ondernemer onder de KOR valt hij geen btw hoeft af te dragen, maar wel btw over de aanvangsinvesteringen kan terugvragen.³⁷ Dit leidt bij de belastingautoriteit tot een negatief bedrag onder de streep: De ondernemer ontvangt geld, maar draagt geen geld af. Wanneer dit een grote ondernemer betreft verliezen de belastingautoriteiten hier veel geld mee.³⁸ Om de administratieve lasten te verlichten zou het voor de belastingautoriteiten een mogelijkheid zijn samen te werken met platformen als Uber, AirBNB, Marktplaats en dergelijke om zodoende mogelijke ondernemers te vinden.

4.4 'Level playing field'-problemen

Ook de uitdaging van het *level playing field* is een belangrijk punt bij de opkomst van de interneteconomie. Binnen Europa zullen de belastingautoriteiten het *level playing field* tussen nieuwe

³⁵ Artikel 25 lid 1 Wet OB 1968, toegang tot de KOR wanneer minder dan € 1883 aan btw afgedragen moet worden.

³⁶ Wanneer het bedrag aan af te dragen btw lager of gelijk is aan € 1345 zal de vermindering leiden tot een af te dragen bedrag van € 0.

³⁷ U. Jonker, 'Hoge ambtenaren waarschuwen voor gevolgen kaalslag bij Belastingdienst', 19-01-2017, fd.nl

³⁸ Een ondernemer valt onder de oude KOR wanneer 'af te dragen btw voor aftrek voorbelasting' -/- 'voorbelasting' =< € 1883. Ook grote ondernemingen zouden dus per definitie onder de regeling kunnen vallen en grote bedragen aan btw over de aanvangsinvesteringen kunnen terugvragen.

(internet) ondernemers en traditionele ondernemers moeten waarborgen.³⁹ Het *level playing field* houdt in dat niet een of meerdere soorten ondernemers voordelen hebben ten opzichte van andere ondernemers wanneer zij eenzelfde soort product of dienst aanbieden. Belangrijk is hier wel om te kijken of de aangeboden producten werkelijk gelijkwaardig zijn. Zo is voor de omzetbelasting een aankoop van een e-book een dienst met 21% btw en valt de aankoop van een fysiek boek onder het verlaagde btw-tarief van 9%. Op 2 oktober 2018 is voor boeken en andere dergelijke publicaties bepaald dat EU-lidstaten voor de elektronische versies ook het verlaagde of zelfs het nultarief mogen toepassen.⁴⁰ Hierdoor wordt een *level playing field* gecreëerd tussen nieuwe en traditionele ondernemers. De Nederlandse wetgever streeft ernaar dit op 1 januari 2020 in de Wet OB 1968 te implementeren.⁴¹ Hiernaast bestaan nog vele andere zaken die voorheen alleen fysiek waren, maar nu ook via de digitale weg mogelijk zijn. Een verschil tussen de nieuwe en de traditionele ondernemer is ook de opkomst van de in paragraaf 4.3 benoemde C2B- en C2C-diensten. Zo zal bij een C2C-dienst als Uber een *level playing field* behouden of gecreëerd moeten worden tussen de particulieren die voor Uber rijden en de al bestaande taxibedrijven.

Naast een *level playing field* voor nieuwe en traditionele ondernemers is een *level playing field* tussen binnen- en buitenlandse ondernemers ook van groot belang.⁴² Zo is de invoer van goederen van buiten de Europese Unie (hierna: EU) onder € 22 vrijgesteld van btw.⁴³ Op deze manier worden niet-EU-ondernemers bevoordeeld ten opzichte van EU-ondernemers, aangezien zij niet gebruik kunnen maken van de vrijstelling. Wel is het voor een ondernemer mogelijk zich te vestigen buiten Europa om op deze manier gebruik te maken van de desbetreffende vrijstelling. Het verplaatsen van ondernemers van binnen de EU naar buiten de EU zal hoogstwaarschijnlijk een negatieve impact hebben op de werkgelegenheid en inkomsten uit directe belastingen in de EU.⁴⁴ Dit probleem valt onder tariefshoppen. Tariefshoppen is onder anderen het doen van aankopen in landen waar een lager btw-tarief geldt of het vestigen in een land met een lager btw-tarief. Voor elke dienst waarbij geldt dat de plaats van dienst de plaats is waar de dienstverlener is gevestigd, is het gunstig in een land met een laag btw-tarief te zijn gevestigd. Aangezien bij e-commercediensten de plaats van dienst de plaats is waar de afnemer gevestigd is, zal tariefshoppen hier lastiger gaan. Wel is het mogelijk dat een ondernemer die e-commercediensten verricht zich richt op landen met een lager btw-tarief om zo een voordeel te behalen.

³⁹ Algemeen. Fiscaliteit. Nieuwe economie, 07-09-2015, V-N 2015/42.22. Samenvatting van G.J. van Norden, 'Fiscaliteit en de nieuwe economie', NTFR 2015/2205.

⁴⁰ Vergadering van Raad Economische en Financiële Zaken, 02/10/2018.

⁴¹ R. Vos en R. Jeronimus (16-02-2019). *De strijd om een btw-neutrale behandeling van e-books duurt nog even voort*. BTW-bulletin 2019/17.

⁴² OESO (2015). *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting project: Addressing the tax challenges of the digital economy, action 1 - 2015 final report*. OECD Publishing, Parijs, pp. 122.

⁴³ Artikel 23 Btw-richtlijn 2009/132/EG

⁴⁴ OESO (2015). *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting project: Addressing the tax challenges of the digital economy, action 1 - 2015 final report*. OECD Publishing, Parijs, pp. 122.

4.5 Belastingfraude

Een van de grootste problemen binnen de omzetbelasting is fraude. Btw-fraude is een van de grootste veroorzakers van het VAT-gap. Het VAT-gap is het verschil tussen het bedrag dat theoretisch gezien aan btw zou moeten worden opgehaald en het werkelijk aan btw opgehaalde bedrag. Dit verschil kwam in 2018 neer op een bedrag van € 147,1 miljard.⁴⁵ Btw-fraude is met ongeveer € 50 miljard⁴⁶ een groot onderdeel van het VAT-gap. Fraude en fouten ten aanzien van de behandeling van e-commerce komen jaarlijks neer op een verlies van € 5 miljard aan inkomsten.⁴⁷ Fraude is echter niet het enige onderdeel van het VAT-gap. Ook btw-verlies door bijvoorbeeld faillissementen, administratieve fouten en legale belastingoptimalisatie worden meegerekend.⁴⁸ Een voorbeeld van fraude die samengaat met de interneteconomie is het stelen van btw-identificatienummers. Online is het mogelijk bestellingen zonder btw te plaatsen met alleen een bestaand btw-identificatienummer. Zowel de ingevoerde naam als het adres kan fictief zijn. Hoewel dit strafbaar is, vindt vrijwel geen controle op dit soort aankopen plaats.⁴⁹

Om btw-fraude binnen e-commerce tegen te gaan heeft de EC een voorstel gedaan ter aanpassing aan de btw-richtlijn.⁵⁰ Btw-fraude wordt nu nog onderzocht aan de hand van de administratie van de bedrijven die direct bij de desbetreffende transacties betrokken zijn. De EC wil dit met een aanpassing van de btw-richtlijn vereenvoudigen door middel van met het opzetten van een database met betaalgegevens. Banken of betaalservices waarmee de transacties zijn voltrokken dienen de betaalgegevens in een informatiesysteem genaamd '*central electronic system of payment information*' (hierna: CESOP) op te slaan. Met deze aanpassing zal het voor de belastingautoriteiten mogelijk zijn de benodigde gegevens over verschillende transacties te verkrijgen uit deze database. Dit zal zowel gelden voor B2B- als B2C-transacties. Wel is het voor de EC van belang dat het gebruik van dit informatiesysteem door de lidstaten proportioneel blijft. De gegevens zullen daarom alleen gebruikt worden om btw-fraude tegen te gaan. Als het voorstel wordt aangenomen zal het vanaf 1 januari 2022 in de wetgeving moeten worden geïmplementeerd.

De hier benoemde problemen zijn vanzelfsprekend niet alle problemen die ontstaan bij de heffing van de btw in Europa. De oplossingen voor deze problemen komen in verschillende vormen, bijvoorbeeld

⁴⁵ CASE, IEB & IHS, 'Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2018 Final Report', 11-09-2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2018_vat_gap_report_en.pdf

⁴⁶ Ernst & Young LLP voor de Europese Commissie (30-06-2015). *Implementing the 'destination principle' to intra-EU B2B supplies of goods: Feasibility and economic evaluation study: Final Report*. Publications Office of the European Union, Luxemburg, pp. 14.

⁴⁷ Europese Commissie, 'Modernising VAT for cross-border B2C e-commerce', 2016, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/com_2016_757_en.pdf

⁴⁸ CASE, IEB & IHS, 'Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2018 Final Report', 11-09-2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2018_vat_gap_report_en.pdf

⁴⁹ 'Online shoppen zonder btw te betalen is perfect mogelijk', 22-02-2016, nieuwsblad.be

⁵⁰ Europese Commissie, 'Proposal for a council regulation amending Regulation (EU) No 904/2010 as regards measures to strengthen administrative cooperation in order to combat VAT fraud' 2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/proposal_mandatory_transmission_payment_information_2018_813_en.pdf

Actie 1 van het BEPS-actieplan en de implementatie van de Richtlijn elektronische handel in 2019 en 2021. Beiden zullen in paragraaf 4.6 kort toegelicht worden, in hoofdstuk 5 en 6 zal in detail op deze richtlijn worden ingegaan.

4.6 Mogelijke oplossingen

4.6.1 BEPS-actieplan: Actie 1: De digitale economie

Actie 1 is onderdeel van een actieplan van de landen van de OESO en de G20 bestaande uit vijftien punten. Het doel van actieplan is het aanpakken van BEPS: *Base Erosion and Profit Shifting*. *Base Erosion and Profit Shifting* is het uithollen van de belastinggrondslag en het verschuiven van winsten om zo belastingvoordeel te behalen. Het BEPS-actieplan is gebouwd op drie pijlers: samenhang van nationale wetgeving met betrekking tot grensoverschrijdende handel, het versterken van *substance requirements*⁵¹ en het verbeteren van transparantie en zekerheid.⁵² Naast de bij de OESO en de G20 aangesloten landen helpen andere ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden mee bij het samenstellen van het beleid.⁵³ De plannen van de OESO en de G20 voor het tegengaan van BEPS worden momenteel door 129 landen⁵⁴ ter wereld geïmplementeerd in hun belastingstelsel. Het BEPS-actieplan richt zich, evenals Actie 1, niet specifiek op de omzetbelasting. Ook andere belastingen worden in het actieplan behandeld. Omdat Actie 1 een te ruime reikwijdte kent om adequaat antwoord te geven op de probleemstelling van deze scriptie zal hier verder niet in detail op worden ingegaan.

In Actie 1 wordt allereerst de opkomst van technologie besproken en de invloed hiervan op de economie. Hier worden de digitale economie en de nieuwe businessmodellen die zij oplevert behandeld. De mogelijkheden voor BEPS en hoe dit kan worden tegengegaan komen beiden aan bod. Hiernaast worden voor zowel directe als indirecte belastingen uitdagingen in de interneteconomie besproken. De uitdagingen voor de indirecte belastingen bestaat volgens de OESO vooral uit de correcte afdracht van de belasting. Deze kwestie is in de bespreking van de problemen in de voorgaande paragrafen uitgebreid aan bod gekomen en zal hier om die reden niet verder worden toegelicht.

4.6.2 Richtlijn elektronische handel 2019/2021

In december 2017 werd het voorstel voor nieuwe regelgeving voor e-commerce in de omzetbelasting aangenomen in de vorm van Richtlijn 2017/2455. Met de Richtlijn elektronische handel voor de btw wil

⁵¹ Substance requirements zijn de vereisten waaraan een rechtspersoon moet voldoen om aanspraak te maken op het voordelige belastingregime van een rechtsgebied.

⁵² OESO (2015). *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting project: Addressing the tax challenges of the digital economy, action 1 - 2015 final report*. OECD Publishing, Parijs, pp. 3.

⁵³ OESO, 'About the Inclusive Framework on BEPS: Background', geraadpleegd op 24-05-2019, <http://www.oecd.org/tax/beps/beps-about.htm>

⁵⁴ OESO, 'About the Inclusive Framework on BEPS: Members', geraadpleegd op 24-05-2019, <http://www.oecd.org/tax/beps/beps-about.htm>

de Europese Commissie (hierna: EC) btw-verplichtingen voor bedrijven vereenvoudigen en de afdracht van btw correct laten verlopen. Het doel van het pakket maatregelen is het faciliteren van grensoverschrijdende handel, het tegengaan van btw-fraude en het zorgen voor eerlijke concurrentie. Zowel EU- als niet-EU-ondernemers zullen mogelijk profiteren van lagere *compliance* kosten. Hiernaast zal de concurrentie tussen beide soorten ondernemers eerlijker moeten worden. Ook de EU-lidstaten zullen volgens de EC profiteren in de vorm van een toename in belastinginkomsten. De regelgeving is voor een gedeelte geïmplementeerd op 1 januari 2019. Op 1 januari 2021 zal het restant worden geïmplementeerd in de wetgeving.⁵⁵

4.7 Deelconclusie hoofdstuk 4

De opkomende interneteconomie brengt vele belastingkwesties met zich mee, zowel voor ondernemers als voor de belastingautoriteiten. Problemen voor ondernemers zijn onder andere de vraag of sprake is van ondernemerschap voor bepaalde activiteiten of de vraag waar de btw moet worden afgedragen. Voor de belastingautoriteiten is het houden van extra toezicht een belangrijk administratief probleem. Hiernaast moeten de autoriteiten ook waken voor fraude en oneerlijke concurrentie tussen nieuwe en traditionele ondernemers. Om btw-fraude tegen te gaan heeft de EC een voorstel ingediend ter wijziging van de btw-richtlijn. Dit voorstel behelst een database waarin banken transacties van hun rekeninghouders moeten verzamelen, zodat deze door de belastingautoriteiten kunnen worden gecontroleerd. Door onder andere de benoemde problemen is een gat van ongeveer € 150 miljard ontstaan tussen het bedrag dat theoretisch gezien aan btw zou moeten worden opgehaald en het werkelijk opgehaalde bedrag aan btw. Btw-fraude is met € 50 miljard een groot onderdeel van dit gat in inkomsten. E-commerce-specifieke fraude en fouten zorgen voor een verlies aan inkomsten van ongeveer € 5 miljard. Voor deze problemen worden meerdere oplossingen geboden, waaronder Actie 1 van het BEPS-actieplan en de nieuwe Richtlijn elektronische handel. Actie 1 heeft een ruimer karakter dan de Richtlijn elektronische handel. Hierdoor zal Actie 1 een minder adequaat antwoord op de probleemstelling kunnen formuleren en wordt deze niet verder behandeld in deze scriptie. De Richtlijn elektronische handel zal in hoofdstuk 5 in detail besproken worden.

⁵⁵ Europese Commissie, 'Modernising VAT for cross-border e-commerce' 2018, https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-e-commerce_en

5. Richtlijn elektronische handel

De Richtlijn elektronische handel wijzigt van de Btw-richtlijn 2006 en de Btw-richtlijn 2009/132/EG (hierna: Btw-richtlijn 2009). De aanpassingen zijn van toepassing op de btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkoop van goederen en proberen de door e-commerce in de omzetbelasting ontstane problemen op te lossen. De richtlijn bestaat uit drie verschillende artikelen die de oude richtlijnen wijzigen. Artikel 1 wijzigt de Btw-richtlijn 2006 en diende op 1 januari 2019 te zijn ingevoerd. Artikel 2 en 3 moeten beiden op 1 januari 2021 worden geïmplementeerd in de nationale wetgeving en wijzigen de Btw-richtlijn 2006 (artikel 2) en de Btw-richtlijn 2009 (artikel 3).

In dit hoofdstuk zal de inhoud van artikel 1, 2 en 3 besproken worden. Aangezien artikel 1 al is geïmplementeerd in de Wet OB 1968 zal zowel het artikel als de aangebrachte veranderingen in de wet besproken worden. Hierbij zal gekeken worden naar hoe de Nederlandse wetgever artikel 1 van de Richtlijn elektronische handel in de Wet OB 1968 heeft geïmplementeerd. De Nederlandse wetgever kende geen beleidsruimte bij het implementeren van artikel 1 in de Wet OB 1968⁵⁶, zodoende zullen de aanpassingen niet sterk van artikel 1 verschillen. Hierna zal gekeken worden naar de inhoud van artikel 2 en 3 van de richtlijn en naar hoe deze mogelijk de in hoofdstuk 4 benoemde problemen op kan lossen, zover deze nog niet door artikel 1 zijn opgelost.

5.1 Artikel 1 Richtlijn elektronische handel

Artikel 1 van de Richtlijn elektronische handel bevat wijzigingen voor de Btw-richtlijn 2006 en is door de lidstaten van de EU op 1 januari 2019 geïmplementeerd in de nationale wetgeving. De wijzigingen uit artikel 1 zijn op 1 januari 2019 doorgevoerd in de Wet OB 1968. De veranderingen van zowel de Btw-richtlijn 2006 als de Wet OB 1968 zullen in deze paragraaf besproken en vergeleken worden. De doorgevoerde wijzigingen bestaan uit de vermindering van administratieve lasten voor kleine ondernemingen met grensoverschrijdende activiteiten, verandering in factureringsverplichtingen en een aanpassing voor de toepassing van de MOSS-regeling voor niet-EU-belastingplichtigen. De laatstgenoemde aanpassing is ook in paragraaf 3.3 benoemd.

5.1.1 Uitzondering plaats van dienst voor kleine ondernemers

Allereerst worden in artikel 1 de aanpassingen aan artikel 58 Btw-richtlijn besproken.⁵⁷ Artikel 58 Btw-richtlijn is in de Nederlandse wet opgenomen in artikel 6h Wet OB 1968. Beide artikelen regelen de plaats van dienst bij telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten verricht voor particulieren. De plaats van dienst wordt gesteld op de plaats waar de afnemer van de dienst is gevestigd.

⁵⁶ Kamerstukken II 2018/19, 35032, nr. 3

⁵⁷ Ter verduidelijking zijn de letterlijke teksten en wijzigingen van artikel 1 van de Richtlijn elektronische handel opgenomen in bijlage 2.

De Richtlijn elektronische handel voegt aan artikel 58 Btw-richtlijn 2006 lid 2 tot en met lid 6 toe.⁵⁸ Deze leden moeten zorgen voor een administratieve verlichting voor kleine ondernemingen die de benoemde diensten verrichten. De wijziging houdt in dat een ondernemer niet na één grensoverschrijdende dienst ex artikel 6h Wet OB 1968 direct buitenlandse btw-plicht heeft.

De nieuwe leden geven een uitzondering op de plaats van dienst als bepaald in lid 1 van het artikel. Bij deze uitzondering wordt de plaats van dienst gesteld op de plaats van vestiging van de belastingplichtige. De uitzondering is van toepassing wanneer de belastingplichtige voldoet aan een drietal voorwaarden. De drie voorwaarden zijn dat de dienstverrichter is gevestigd in één lidstaat, de afnemer van de diensten een niet-belastingplichtige uit een andere lidstaat is en het totaalbedrag van deze diensten niet boven de € 10.000 uitkomt.⁵⁹ Wanneer de drempel van € 10.000 in de loop van het jaar overschreden wordt, is vanaf die datum de plaatsbepaling van lid 1 van toepassing⁶⁰ en is de plaats van dienst de woonplaats van de afnemer van de dienst. De tegenwaarde van € 10.000 in nationale valuta wordt berekend aan de hand van de wisselkoers van de Europese Centrale Bank van 5 december 2017.⁶¹ Deze grens is bepaald na een onderzoek over de tekortkomingen van de MOSS-regeling. Uit dit onderzoek bleek dat zonder een omzetsdrempel de administratieve lasten voor kleine bedrijven te groot zou zijn.⁶² Hiernaast is het voor een dienstverrichter ook mogelijk niet voor de uitzondering te kiezen, maar het land van de afnemer van de dienst als plaats van dienst aan te houden.⁶³ Deze keuze geldt voor twee kalenderjaren. Lidstaten moeten op grond van lid 5 passende maatregelen nemen om te controleren of de belastingplichtige aan de voorwaarden van lid 2, 3 en 4 voldoet.

Bij de implementatie van artikel 58 Btw-richtlijn 2006 in artikel 6h Wet OB 1968 zijn weinig aanpassingen gedaan. Wel heeft de Nederlandse wetgever toegevoegd dat de belastingplichtige bij de belastinginspecteur een melding moet maken wanneer niet gebruik wordt gemaakt van de uitzondering op de plaats van dienst.⁶⁴ Deze keuze geldt tot wederopzegging⁶⁵ en voor tenminste twee jaar.

5.1.2 Eenvoudigere factureringsregels

In artikel 219bis Btw-richtlijn 2006 wordt besproken welke regels voor facturering voor de belastingplichtige gelden. De hoofdregel stelt dat de factureringsregels van het land waar de goederenlevering of dienst wordt verricht gelden.⁶⁶ Wanneer de dienstverlener niet gevestigd is in het land waar de goederenlevering of de dienst plaatsvindt en gebruik gemaakt wordt van de

⁵⁸ Op 1 januari 2021 krijgen de leden 2 t/m 6 een eigen artikel, artikel 59quater Btw-richtlijn 2006.

⁵⁹ Artikel 58 lid 2 onderdeel a t/m c Btw-richtlijn 2006 en artikel 6h lid 3 onderdeel a t/m c Wet OB 1968

⁶⁰ Artikel 58 lid 3 Btw-richtlijn 2006 en artikel 6h lid 4 Wet OB 1968

⁶¹ Artikel 58 lid 6 Btw-richtlijn 2006 en artikel 6h lid 7 Wet OB 1968

⁶² Kamerstukken II 2018/19, 35032, nr. 5

⁶³ Artikel 58 lid 4 Btw-richtlijn 2006 en artikel 6h lid 5 Wet OB 1968

⁶⁴ Artikel 6h lid 6 Wet OB 1968

⁶⁵ ‘Tot wederopzegging’ wordt niet genoemd in de Richtlijn elektronische handel. In de Richtlijn elektronische handel staat ‘in ieder geval voor twee jaar’. Mijns inziens is dit alleen een verduidelijking van de Nederlandse wetgever en is de Richtlijn elektronische handel dus correct geïmplementeerd.

⁶⁶ Artikel 219bis lid 1 Btw-richtlijn 2006 en artikel 34b lid 1 Wet OB 1968

verleggingsregeling, dienen de factureringsregels van de plaats van vestiging van de leverancier of dienstverlener aangehouden te worden.⁶⁷ Ook wanneer een goederenlevering of dienst wordt verricht buiten de EU dienen deze factureringregels aangehouden te worden. De Richtlijn elektronische handel voegt hier voor niet-EU-belastingplichtige een onderdeel aan toe. Wanneer gebruik wordt gemaakt van de niet-Unieregeling van de MOSS-regeling dienen de factureringsregels van het land van identificatie te worden gebruikt.⁶⁸

5.1.3 Vereenvoudigde regeling voor niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen

Artikel 358bis Btw-richtlijn 2006 bepaalt de definitie van een ‘niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige’. De aanpassing die hieraan is gedaan is dat ‘en ook niet anderszins voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn’ uit de definitie verwijderd is. De definitie luidt nu: ‘een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitvoering niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt.’⁶⁹

De Nederlandse wetgever heeft in artikel 28q Wet OB 1968 dezelfde wijziging doorgevoerd. Echter wordt in de Wet OB 1968 niet de term Gemeenschap gebruikt, maar Unie. Deze wijziging zorgt ervoor dat een niet in de Unie gevestigde belastingplichtige gebruik kan maken van de niet-Unieregeling van de MOSS-regeling wanneer hij in het bezit is van een btw-registratie. Voorheen was dit niet mogelijk en kon dit alleen wanneer de belastingplichtige ook geen btw-registratie in de Unie had.

Artikel 361 Btw-richtlijn 2006 geeft een lijst van bijzonderheden die een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige moet opnemen in de mededeling aan de lidstaat van identificatie wanneer zijn belastbare activiteiten daar beginnen. Waar de belastingplichtige eerst een verklaring moest afgeven dat hij niet voor btw-doeleinden in de Gemeenschap was geïdentificeerd, moet deze verklaring nu bewijzen dat hij niet in de Gemeenschap is gevestigd of hier geen vaste inrichting heeft.⁷⁰

Deze aanpassing is op dezelfde manier voltrokken in artikel 28r Wet OB.

5.2 Artikel 2 Richtlijn elektronische handel

Artikel 2 van de Richtlijn elektronische handel moet door de lidstaten op 1 januari 2021 worden ingevoerd. Het artikel bevat aanpassingen aan de Btw-richtlijn 2006.⁷¹ Veranderingen die relatief klein zijn of alleen de wijziging van een term zijn, zullen niet behandeld worden. Deze wijzigingen zijn wel terug te vinden in bijlage 3. In deze paragraaf zullen alleen de veranderingen in de Btw-richtlijn 2006

⁶⁷ Artikel 219bis lid 2 onderdeel a Btw-richtlijn 2006 en artikel 34b lid 2 onderdeel a Wet OB

⁶⁸ Artikel 219bis lid 2 onderdeel b Btw-richtlijn 2006 en artikel 34b lid 2 onderdeel b Wet OB

⁶⁹ Artikel 358bis lid 1 Btw-richtlijn 2006 en artikel 28q onderdeel a Wet OB 1968

⁷⁰ Artikel 361 lid 1 onderdeel e Btw-richtlijn 2006 en artikel 28r lid 3 onderdeel c Wet OB 1968

⁷¹ Ter verduidelijking zijn de letterlijke teksten en wijzigingen van Artikel 2 van de Richtlijn elektronische handel opgenomen in bijlage 3.

besproken worden. Voor invoering in de Wet OB 1968 is namelijk nog geen wetsvoorstel ingediend.

De wijzigingen zijn vooral voor een aanpassing van de MOSS-regeling. De MOSS-regeling zal veranderen in de OSS-regeling en zal niet meer alleen voor elektronische diensten te gebruiken zijn. Naast het gebruik voor elektronische diensten, zullen belastingplichtigen de regeling ook kunnen gaan gebruiken voor andere B2C-diensten, afstandsverkopen binnen de EU en afstandsverkopen van buiten de EU met een maximale waarde van € 150. De andere wijziging betreft de nieuwe regels waarbij een bedrijf dat anderen via een elektronische interface⁷² goederen laat aanbieden in bepaalde situaties btw-plichtig wordt voor deze transacties.

5.2.1 Nieuwe definities

Artikel 14 Btw-richtlijn 2006 bevat informatie over wat wordt beschouwd als een levering van goederen. Artikel 2 van de Richtlijn elektronische handel voegt hier de definities van ‘intracommunautaire afstandsverkopen van goederen’ en van ‘afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen’ aan toe.⁷³

Met het nieuwe artikel 14bis Btw-richtlijn wordt aangesloten bij deze nieuwe definities. Artikel 14bis Btw-richtlijn bepaalt dat wanneer een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface ‘afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan € 150’ of ‘de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige’ faciliteert, hij geacht wordt deze goederen zelf te hebben geleverd. Dit betekent dat de beheerder van de elektronische interface belastingplichtig is voor deze leveringen in plaats van de ondernemer waar het goed oorspronkelijk vandaan komt.

5.2.2 Uitzonderingen op de plaats van levering

Artikel 33 Btw-richtlijn 2006 geeft enkele uitzonderingen op de plaats van levering bepaald in artikel 32 Btw-richtlijn 2006. Artikel 2 van de Richtlijn elektronische handel vervangt het artikel voor een artikel met dezelfde strekking. Wel wordt een nieuwe uitzondering op de regel van artikel 32 Btw-richtlijn toegevoegd. Deze uitzondering heeft betrekking op de plaats van levering van goederen waar gebruik wordt gemaakt van de in te voeren bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4. Deze regeling zal ook in deze paragraaf besproken worden.

Artikel 34 Btw-richtlijn 2006, een uitzondering op artikel 33 Btw-richtlijn 2006 wordt in zijn geheel geschrapt. Artikel 35 Btw-richtlijn wordt aan deze schrapping aangepast door artikel 34 Btw-richtlijn 2006 uit dit artikel te verwijderen.

⁷² Zoals een marktplaats, platform, portaal of een soortgelijk middel.

⁷³ Zie bijlage 3 voor de definities.

5.2.3 Boekhouding bij gebruik elektronische interface

Artikel 242bis Btw-richtlijn 2006 is een nieuw in te voeren artikel en heeft betrekking op de boekhouding van de belastingplichtige. Het artikel verplicht degene die via een elektronische interface de levering van goederen en diensten aan niet-belastingplichtigen in de Gemeenschap mogelijk maakt een boekhouding daarvan te voeren. Voor deze boekhouding geldt een bewaarplicht van tien jaar.

5.2.4 Van MOSS naar OSS

In hoofdstuk 6 titel XII van de Btw-richtlijn 2006 vinden veel veranderingen plaats. Allereerst worden de titels van het hoofdstuk zelf, afdeling 2 en afdeling 3 gewijzigd. In de titel van hoofdstuk 6 wordt ‘telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten’ vervangen door ‘diensten’, daarnaast wordt ‘of goederen op afstand verkoopt’ toegevoegd. Ook in de titel van afdeling 2 komt alleen ‘diensten’ nog terug. De titel van afdeling 3 vervangt ‘voor telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten’ door ‘voor intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en voor diensten’. De bijzondere regeling van hoofdstuk 6 wordt dus algemener gemaakt in verband met de overgang van de MOSS-regeling naar de OSS-regeling.

Binnen hoofdstuk 6 van titel XII van de Btw-richtlijn is bijna elk artikel aangepast. Deze aanpassingen betreffen vaak alleen de verandering van ‘telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten’ in dan wel ‘diensten’, dan wel ‘intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en diensten’, dan wel beiden. Ook de verandering van ‘de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige’ naar ‘de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt’ komt vaak terug. Deze wijzigingen zullen niet besproken worden, maar zijn wel terug te lezen in bijlage 3. De verdere wijzigingen zullen per afdeling besproken worden.

Afdeling 1 bevat de algemene bepalingen van hoofdstuk 6. In artikel 358 Btw-richtlijn worden punten 1, 2 en 3 geschrapt. Deze punten geven de definitie voor telecommunicatiediensten, elektronische diensten, langs de elektronische weg verrichte diensten en de lidstaat van verbruik van deze diensten. In verband met de veralgemening van het hoofdstuk zijn deze definities niet meer nodig.

In afdeling 2 wordt een toevoeging gegeven aan artikel 358bis. Artikel 358bis Btw-richtlijn bevat enkele definities voor afdeling 2. De toevoeging bestaat uit de definitie voor lidstaat van verbruik: ‘De lidstaat waar de dienst overeenkomstig titel V, hoofdstuk 3, wordt geacht te zijn verricht’.

Ook in afdeling 3 wordt de definitie van ‘lidstaat van verbruik’ toegevoegd. Een toevoeging op artikel 369bis Btw-richtlijn 2006 stelt de definitie voor afdeling 3 vast op ‘de lidstaat waar de dienst overeenkomstig titel V, hoofdstuk 3, wordt geacht te zijn verricht of, in het geval van een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen, de lidstaat van aankomst van de verzending of het

vervoer van de goederen naar de afnemer'. Net als in de titel van de afdeling wordt dus ook hier de intracommunautaire afstandsverkoop toegevoegd.

Artikel 369octies behandelt de inhoud van de btw-aangifte die gedaan moet worden wanneer gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling uit afdeling 3. Wanneer sprake is van intracommunautaire afstandsverkoop is de belastingplichtige verplicht ook het totale bedrag van verkopen van goederen die worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie op de btw-aangifte te vermelden, uitgesplitst per land.⁷⁴ Bij het verrichten van diensten geldt dezelfde verplichting: Wanneer de diensten ook worden verricht vanuit vaste inrichtingen in andere lidstaten dient de btw-aangifte het totale bedrag van deze diensten te bevatten, ook uitgesplitst per land.⁷⁵ De belastingplichtige heeft de mogelijkheid tot drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte had moeten worden ingediend, deze te corrigeren.⁷⁶

Afdeling 4 is een nieuwe afdeling in hoofdstuk 6 van titel XII van de Btw-richtlijn 2006 en bestaat uit de artikelen 369terdecies tot en met 369quinquies Btw-richtlijn 2006. De afdeling is getiteld: 'Bijzondere regeling voor afstandsverkoop van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen'. Deze bijzondere regeling geldt voor afstandsverkoop met een waarde van maximaal € 150. De regeling houdt in dat de verkoper de btw in rekening brengt bij de klant. De verkoper draagt de btw vervolgens af aan de staat waar hij voor de OSS-regeling is geïdentificeerd. Deze goederen zijn bij import dan vrijgesteld van btw. Deze vrijstelling houdt in dat de bestaande vrijstelling op invoer van buiten de EU met een waarde van € 22 of minder wordt geschrapt.

5.2.5 Bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer

Hoofdstuk 7 bevat ook een nieuw in te voeren regeling voor wanneer niet gebruik wordt gemaakt van de regeling in afdeling 4 van hoofdstuk 6 van titel XII. De regeling en de titel van het hoofdstuk zijn genaamd de 'bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer'. De regeling houdt in dat de btw wordt geheven van de klant die afstandsverkoop uit een derdelandsgebied of derde land verricht. Deze btw wordt dan door douaneambtenaren geïnd, welke het geld betalen aan de belastingautoriteiten.

5.3 Artikel 3 Richtlijn elektronische handel

Artikel 3 van de Richtlijn elektronische handel bevat één wijziging welke op 1 januari 2021 moet worden doorgevoerd in de lidstaten van de Unie. Deze wijziging betreft het schrappen van titel IV van de Btw-richtlijn 2009. Deze titel bevat de al eerder benoemde vrijstelling op invoer van buiten de EU met een

⁷⁴ Artikel 369octies lid 2 Btw-richtlijn 2006

⁷⁵ Artikel 369octies lid 3 Btw-richtlijn 2006

⁷⁶ Artikel 369octies lid 4 Btw-richtlijn 2006

waarde van € 22 of minder. Deze vrijstelling is door invoering van de ‘bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen’ uit afdeling 4 van hoofdstuk van titel XII niet meer nodig.

5.4 Deelconclusie hoofdstuk 5

De Richtlijn elektronische handel brengt wijzigingen aan in de Btw-richtlijn 2006 en de Btw-richtlijn 2009 om zo de belastingheffing op e-commerce te verbeteren. Artikel 1 van de Richtlijn elektronische handel is op 1 januari 2019 geïmplementeerd in de nationale wetgeving. Deze doorgevoerde wijzigingen bestaan uit de vermindering van administratieve lasten voor kleine ondernemingen met grensoverschrijdende activiteiten, verandering in factureringsverplichtingen en een aanpassing voor toepassing van de MOSS-regeling voor niet-EU-belastingplichtigen.

Op 1 januari 2021 zullen Artikel 2 en 3 van de Richtlijn elektronische handel moeten worden geïmplementeerd in de nationale wetgeving. De wijzigingen uit deze artikelen zijn onder andere een verandering van de MOSS-regeling in de OSS-regeling. De OSS-regeling zal in tegenstelling tot de MOSS-regeling niet alleen voor elektronische diensten te gebruiken zijn. De OSS-regeling kan door de belastingplichtigen naast voor elektronische diensten, ook voor andere B2C-diensten, afstandsverkopen binnen de EU en afstandsverkopen van buiten de EU met een maximale waarde van € 150 gebruikt worden. De andere wijziging betreft de nieuwe regels waarbij een bedrijf dat anderen via een elektronische interface goederen laat aanbieden in bepaalde situaties btw-plichtig wordt voor deze transacties.

6. Analyse van de Richtlijn elektronische handel

Om te bepalen of de Richtlijn elektronische handel oplossingen biedt voor de in hoofdstuk 4 benoemde problemen zal in dit hoofdstuk een analyse worden uitgevoerd. Per in hoofdstuk 4 geconstateerd probleem zal bekeken worden of dit verholpen wordt door de Richtlijn elektronische handel en op welke manier dit verholpen wordt. In paragraaf 6.2 zullen waar nodig mogelijke aanpassingen en verbeteringen op de Richtlijn elektronische handel worden gegeven. Deze aanpassingen en verbeteringen zijn niet direct in te passen doordat de Nederlandse wetgever geen beleidsruimte heeft bij de implementatie van de Richtlijn elektronische handel. Hiernaast zijn deze aanpassingen en verbeteringen mijn persoonlijk opvatting. In paragraaf 6.3 zullen oplossingen die niet binnen de Richtlijn elektronische handel passen bekeken worden. Ook deze zijn mijn persoonlijke opvatting.

6.1 Analyse per probleem

6.1.1 Afbakeningsproblematiek

Zoals besproken geven de Btw-richtlijn 2006 en de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 meerdere voorbeelden van diensten die per definitie wel of geen elektronische dienst zijn. De Richtlijn elektronische handel wijzigt geen van beiden. Het probleem bij het bepalen of een dienst een elektronische dienst is of niet ligt vaak bij welk soort interactie de dienst vergt. Een internetdienst vereist passieve interactie. Dit vereiste is opgenomen in de Btw-richtlijn 2006 in artikel 7 lid 1. De vraag is of de problematiek door een wijziging is weg te nemen. De Btw-richtlijn 2006 stelt namelijk geen exacte grens voor wat actieve of passieve interactie is. In artikel 7 lid 1 Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 wordt *'slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen'* benoemd als een vereiste, zijnde de passieve interactie. Wanneer de wetgever hier een exacte grens zou aangeven van wat wel of geen passieve interactie is, zou hier mogelijk misbruik gemaakt van kunnen worden. Wel zou de in de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 gegeven definitie voor elektronische diensten gedeeltelijk aangepast kunnen worden. Deze aanpassing wordt in paragraaf 6.2.1 besproken.

Wanneer een dienst niet in de desbetreffende lijsten wordt genoemd en er geen duidelijke passieve of actieve interactie is, blijft de kwalificatie lastig. Vele gevallen zullen erg casuïstisch van aard zijn en dus beter op te lossen door rechtspraak of beleid van de belastingautoriteiten. Hiernaast zullen binnen de interneteconomie elk jaar vele nieuwe diensten bijkomen, hetgeen simpelweg niet bij te houden is om hier per dienst een duidelijke kwalificatie aan te geven. Het afbakeningsprobleem lijkt daarom geen probleem dat door een wetswijziging of uitvoeringsbeleid volledig kan en moet worden opgelost.

6.1.2 Problematiek van de plaats van dienst

Het bepalen van de plaats van dienst is vooral een probleem bij B2C-diensten. In verband met het ontbreken van een goed te controleren bewijsstuk als een btw-identificatienummer is de woonplaats van

een consument niet altijd gemakkelijk te bepalen. De aanknopingspunten voor de plaats van dienst van een B2C-dienst ex artikel 6h Wet OB 1968 die in btw-uitvoeringsverordening 1042/2013 worden gegeven, bieden de belastingplichtige al enige houvast. Wel waren voorheen voor het bepalen van de plaats van dienst twee bewijsstukken nodig. Deze eis werd met een aanpassing van diezelfde verordening verlicht. Vanaf 1 januari 2019 is voor ondernemers met minder dan € 100.000 omzet van diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 één bewijsstuk voldoende.

De aanpassingen die artikel 1 aan artikel 58 Btw-richtlijn 2006 doet helpen ook de problematiek omtrent de plaats van dienst te verminderen. Zo is de mogelijkheid opgenomen om als plaats van dienst de vestigingsplaats van de belastingplichtige aan te houden. Om hier gebruik van te maken dient de belastingplichtige zich wel aan de omzetrempel van € 10.000 te houden.

Ook artikel 2 van de Richtlijn elektronische handel vermindert mogelijk de problemen bij het bepalen van de plaats van dienst. Met het nieuwe artikel 14bis Btw-richtlijn 2006 wordt de beheerder van een elektronische interface ondernemer wanneer hij bepaalde goederenleveringen⁷⁷ faciliteert. Hierdoor verplaatst het vereiste van leveren van bewijsstukken van de originele verkoper naar de beheerder. Bewijs moet nog steeds geleverd worden. Voor de beheerder van de elektronische interface zal het leveren van deze bewijsstukken makkelijker zijn dan voor (kleine) ondernemers.⁷⁸ Ook is het voor de belastingautoriteiten een voordeel dat de informatie over de plaats van dienst van deze veelal kleine transacties centraal bij verschillende elektronische interfaces voor handen is.

De Richtlijn elektronische handel vermindert de problemen omtrent de bepaling van de plaats van dienst in de omzetbelasting sterk. Echter, de bepaling van de plaats van dienst, zeker wanneer deze de woonplaats van een consument is, zal een lastige kwestie blijven.

6.1.3 Het probleem van onbewust ondernemerschap

Onbewust ondernemerschap wordt in de Richtlijn elektronische handel niet besproken. Het zal een lastig probleem blijven. Het verbieden van het leveren van diensten of goederen zonder bepaalde vergunningen of kwalificaties zal mijns inziens ook geen goede invloed hebben op de markt. Een mogelijke oplossing voor het probleem is de CESOP-regeling. Deze mogelijke oplossing zal in paragraaf 6.3 besproken worden.

⁷⁷ ‘Afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan € 150’ of ‘de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige’.

⁷⁸ Deze interfaces zoals bijvoorbeeld Amazon hebben hier meer geld en personeel voor dan kleine ondernemers en zullen dit zodoende makkelijker kunnen.

6.1.4 'Level playing field'-probleem

De aanpassingen van artikel 1 Richtlijn elektronische handel aan de MOSS-regeling leiden tot een *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen. Waar dit eerst niet kon, kunnen niet-EU-belastingplichtigen met een EU-btw-identificatienummer door deze aanpassingen gebruik maken van de niet-Unie-regeling van de MOSS-regeling.

De overgang van de MOSS-regeling naar de OSS-regeling wordt bewerkstelligd door artikel 2 Richtlijn elektronische handel. De OSS-regeling zorgt voor een *level playing field* tussen nieuwe en traditionele ondernemers. Op dit moment is de MOSS-regeling alleen beschikbaar voor belastingplichtigen die elektronische diensten ex artikel 58 Btw-richtlijn⁷⁹ verrichten. Bij wijziging naar de OSS-regeling zal de regeling beschikbaar zijn voor alle B2C-diensten. Hiernaast kunnen belastingplichtigen die afstandsverkopen binnen de EU en afstandsverkopen van buiten de EU met een maximale waarde van € 150 verrichten ook gebruik maken van de OSS-regeling. Dit laatste zorgt ook voor een *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen.

Artikel 2 Richtlijn elektronische handel schrapt ook de vrijstelling van € 22 voor verkopen van buiten de EU. Dit zal tot een *level playing field* leiden tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen. Wel wordt een nieuwe vrijstelling toegevoegd voor afstandsverkopen vanuit derdelandsgebieden of uit derde landen ingevoerde goederen. Deze vrijstelling bedraagt € 150. Niet-EU-belastingplichtigen zullen met deze vrijstelling een voordeel hebben ten opzichte van EU-belastingplichtigen. Hierdoor is er in mindere mate sprake van een *level playing field*. Zoals in paragraaf 4.4 is het mogelijk dat ondernemingen die nu in de EU gevestigd zijn zich verplaatsen naar een land buiten de EU om zo van de nieuwe vrijstelling gebruik te maken. Echter, wanneer bij de invoer of de afstandsverkoop van niet meer dan € 150 gebruik wordt gemaakt van een elektronische interface vervalt dit probleem. In deze situatie regelt het nieuwe artikel 14bis Btw-richtlijn dat de beheerder van de desbetreffende elektronische interface belastingplichtig voor de omzetbelasting is. De ondernemer van waar de goederen oorspronkelijk vandaan komen is dus niet de belastingplichtige en kan zodoende ook niet gebruik maken van de vrijstelling van € 150. Hiermee wordt het *playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen weer meer gelijk.

Het *level playing field*-probleem wordt ook veel vlakken dus verholpen door de Richtlijn elektronische handel. Wel is het opvallend dat de vrijstelling bij invoer en afstandsverkopen blijft bestaan, hierdoor is er in mindere mate sprake van een *level playing field*. De reden hiervoor is heet aantrekkelijk houden van de EU als afzetmarkt voor niet-EU-belastingplichtigen. Veel van deze verbeteringen in de *level playing field*-problematiek gaan echter over het *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen, het *level playing field* tussen nieuwe en traditionele ondernemers wordt minder behandeld.

⁷⁹ Artikel 6h Wet OB

6.1.5 Belastingfraude

Alhoewel het niet specifiek benoemd wordt binnen de Richtlijn elektronische handel worden met enkele van de nieuwe maatregelen bijgedragen aan de bestrijding van belastingfraude in de omzetbelasting. Zo zal de wijziging van de MOSS-regeling in de OSS-regeling hoogstwaarschijnlijk zorgen voor een meer correcte afdracht van belasting met betrekking tot B2C-diensten. Dit met de reden dat de afdracht van de belasting gedaan zal worden door de desbetreffende belastingautoriteiten in plaats van door de belastingplichtige zelf. Ook de nieuwe regeling uit artikel 14bis waar de beheerder van een elektronische interface belastingplichtige wordt voor de goederen die hij levert kan zorgen voor een afname van belastingfraude. Al deze leveringen zullen samenkomen op één plaats, zijnde de elektronische interface, waardoor deze makkelijker te controleren zullen zijn. Niet elke vorm van btw-fraude zal met de Richtlijn elektronische handel bestreden worden, wel vermindert de richtlijn met enkele wijzigingen de mogelijkheden tot btw-fraude.

Ook de CESOP-regeling, specifiek gericht op btw-fraude binnen de e-commerce, is een oplossing in de strijd tegen belastingfraude. In paragraaf 4.5 is deze regeling uitgebreid besproken.

6.2 Mogelijke aanpassingen en verbeteringen op de Richtlijn elektronische handel

Zoals in de voorgaande paragraaf besproken is, biedt de Richtlijn elektronische handel niet voor elk in hoofdstuk 4 genoemd probleem een oplossing. In deze paragraaf zullen enkele mogelijke wijzigingen op de Richtlijn elektronische handel besproken worden. Deze wijzigingen kunnen wellicht bepaalde onopgeloste problemen oplossen. Voor zover mogelijk zal voor de meeste problemen een oplossing worden benoemd. Helaas zal niet voor elk probleem een oplossing bestaan.

6.2.1 Mogelijke oplossingen voor de afbakeningsproblematiek en het level playing field

Bij de afbakeningsproblematiek is het van belang dat de definitie van een elektronische dienst duidelijk is. Met de definitie⁸⁰ in artikel 7 lid 1 van de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011, de lijsten van artikel 7 lid 2 en lid 3 van dezelfde uitvoeringsverordening en de indicatieve lijst van elektronische diensten uit Bijlage II van de Btw-richtlijn 2006 wordt al grotendeels duidelijkheid verschaft. Deze lijsten zijn echter niet uitputtend en vaak is het lastig te bepalen of een dienst een elektronische dienst is of niet. Ook artikel 7 Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 geeft hier in mijn ogen een niet al te duidelijke definitie. De definitie is vermoedelijk zo vaag gehouden zodat belastingplichtigen niet de grens opzoeken met de diensten die zij aanbieden.

Een mogelijke aanpassing op de Richtlijn elektronische handel lijkt mij hier wel van belang. Deze aanpassing zal toepassing kunnen vinden binnen de verwoording van de definitie van elektronische

⁸⁰ ‘Diensten die over het internet of een elektronisch netwerk worden verleend, wegens hun aard grotendeels geautomatiseerd zijn en slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen, en zonder informatietechnologie niet kunnen worden verricht.’

handel. In plaats van ‘slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen’ is het mijns inziens beter om net als Rechtbank Haarlem⁸¹ te spreken over passieve interactie tegenover actieve interactie. Passieve interactie maakt voor een deel de elektronische dienst. Hiernaast zal een sub of een nieuw lid kunnen worden toegevoegd waar de term ‘passieve interactie’ verduidelijkt wordt.

Voor de belastingautoriteiten is ook de belangrijke taak weggelegd om zo snel mogelijk te bepalen of diensten elektronische diensten zijn of niet. Wanneer dit is bepaald kunnen deze diensten worden opgenomen in de hiervoor benoemde lijsten. Ook is het een mogelijkheid om voor deze diensten een database aan te leggen. Binnen deze database is het dan mogelijk voor de belastingautoriteiten van de lidstaten en de belastingplichtigen zelf om te controleren of een dienst elektronisch is. De belastingautoriteiten en de belastingplichtigen zullen via zo een database dan ook nieuwe mogelijke elektronische diensten ter controle kunnen aanvoeren. Op deze manier zal de bepaling of een dienst elektronisch is sneller tot stand komen. Hiernaast zullen mogelijk ook de proceskosten dalen. De database zal namelijk veel meer diensten kunnen bevatten die wel of geen elektronische diensten zijn dan de al beschikbare lijsten. Hierdoor zal tussen de belastingplichtige en de belastingautoriteiten minder discussie ontstaan.

Deze database zal ook bij kunnen dragen aan het creëren van een *level playing field* tussen nieuwe en traditionele ondernemers. Doordat belastingplichtigen gebruik maken van de database is het makkelijker om nieuwe diensten te identificeren die veel gelijkenissen vertonen met traditionele diensten. Zo is het mogelijk sneller te bepalen of er sprake is van een gelijkwaardige dienst. Afhankelijk van of dit het geval is of niet, kan het btw-tarief voor een nieuwe (elektronische) dienst beter en sneller bepaald worden.

Het *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen is een lastigere kwestie. Zoals eerder beschreven is de vrijstelling voor niet-EU-belastingplichtigen van € 22 geschrapt. Wel is een nieuwe vrijstelling voor niet-EU-belastingplichtigen van € 150 hiervoor in de plaats gekomen. Deze vrijstelling zorgt voor een voordeel voor niet-EU-belastingplichtigen. Een mogelijke oplossing hiervoor is het afschaffen van deze vrijstelling. Het gevolg hiervan zal echter een daling van import van deze niet-EU-ondernemers zijn. Importeren naar de EU zal namelijk minder aantrekkelijk zijn door het verdwijnen van de vrijstelling. Dit is het lastige punt van deze kwestie. De vraag is of het afschaffen van de vrijstelling afweegt tegen de verliezen in import. Hier zal mijns inziens onderzoek naar kunnen worden gedaan om zo het *playing field* tussen deze ondernemers gelijkjer te krijgen.

⁸¹ Rb. Haarlem 02-06-2011, ECLI:NL:RBHAA:2011:BQ9240

6.2.2 Mogelijke oplossing voor de problematiek van de plaats van dienst/goederenlevering

Een mogelijke oplossing voor deze problematiek zit mijns inziens in het nieuwe artikel 14bis Btw-richtlijn 2006. Dit artikel zal vanaf 1 januari 2021 geldig zijn. Het bepaalt dat beheerders van een elektronische interface die bepaalde goederenleveringen⁸² mogelijk maken belastingplichtig worden voor deze leveringen. Dit in plaats van de ondernemer waar het goed oorspronkelijk vandaan komt. De aanpassing die ik voorstel bestaat uit de mogelijkheid voor kleine ondernemers uit de EU om hun omzetbelastingplicht over de verkopen of aangeboden diensten via de elektronische interface over te dragen aan de beheerder van de desbetreffende elektronische interface.

Vanzelfsprekend zal de ondernemer aan enkele voorwaarden moeten voldoen om zijn belastingplicht betreffende deze verkopen of diensten over te dragen. Mogelijke voorwaarden zijn voorwaarden lijkend op die van de uitzondering op de plaats van dienst van elektronische diensten: een omzetmaximum van € 10.000, goederenleveringen⁸³ aan andere dan ondernemers in andere lidstaten en het hebben van een vestiging in slechts één lidstaat. Het omzetmaximum is om misbruik van de regeling tegen te gaan. Op deze manier zullen middelgrote ondernemingen niet voor hun gemak de belastingplicht kunnen overdragen. Deze regeling zal facultatief zijn. Belastingplichtigen zullen bij zowel de belastingautoriteit van het land van vestiging als bij de beheerder van de elektronische dienst een verzoek voor toepassing van de regeling moeten indienen.

Door het invoeren van deze regeling zal de bepaling van de plaats van dienst of goederenlevering meer komen te liggen bij grotere ondernemers, hier de beheerders van elektronische interface. Dit onder het mom van ‘de sterkste schouders dragen de zwaarste lasten’. De grote ondernemers zullen hier meer middelen voor hebben dan de kleine ondernemer. Ook zal de afdracht van de verschuldigde omzetbelasting hierdoor meer gecentraliseerd worden bij de beheerders van de elektronische interfaces.

6.2.3 Overige wijzigingen

De overgang van de MOSS-regeling naar de OSS-regeling zal zorgen voor een vergemakkelijking van de afdracht van omzetbelasting. De regeling blijft echter facultatief. De MOSS/OSS-regeling zal in mijn optiek nog beter kunnen werken wanneer deze niet geheel facultatief is. Belastingplichtige die aan bepaalde voorwaarden voldoen moeten dan verplicht gebruik maken van de MOSS/OSS-regeling. De voorwaarden⁸⁴ zullen gelijk zijn aan die gegeven in artikel 58 lid 2 Btw-richtlijn 2006⁸⁵ en artikel 6h lid

⁸² ‘Afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan € 150’ of ‘de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige’.

⁸³ Bij de uitzondering op de plaats van dienst van elektronische diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 gaat het hier om diensten.

⁸⁴ De belastingplichtige moet gevestigd zijn in maar één lidstaat, hij moet diensten verrichten voor andere dan ondernemers die gevestigd zijn in een andere lidstaat dan de belastingplichtige zelf en de vergoedingen voor deze diensten mogen niet hoger zijn dan een bedrag van € 10.000.

⁸⁵ Vanaf 1 januari 2021 artikel 59quater Btw-richtlijn 2006.

3 Wet OB 1968. De in deze artikelen gegeven mogelijkheid om voor elektronische diensten onder voorwaarden af te wijken van de in de artikelen bepaalde plaats van dienst zal met de aanpassing op de MOSS/OSS-regeling dan ook vervallen.

Het verplichten van de MOSS/OSS-regeling zal het voor kleine ondernemers mogelijk aantrekkelijker maken om ook over de grens hun goederen of diensten aan particulieren aan te bieden. Zij hoeven nu namelijk geen zorgen te maken over waar en hoe zij de btw af moeten dragen in een andere lidstaat. Met de huidige MOSS/OSS-regeling is dit ook mogelijk. Echter zullen belastingplichtige die goederen of diensten over de grens willen aanbieden niet altijd bekend zijn met de regeling. Wanneer zij niet van het bestaan van de MOSS/OSS-regeling weten kan dit een drempel vormen om goederen of diensten in andere lidstaten aan te bieden. Met de verplichting van de regeling zijn dit soort belastingplichtigen sneller geneigd om hun goederen of diensten over de grens aan te bieden. Een gedeelte van de administratieve lasten zal hen namelijk per definitie al uit handen genomen worden.

6.3 CESOP-regeling

Naast aanpassingen aan de Richtlijn elektronische handel kunnen de in hoofdstuk 4 besproken problemen ook op andere manieren verholpen worden. In het kader van de probleemstelling van de scriptie zal ik hier niet verder op in gaan. Alleen de oplossingen die de eerder besproken CESOP-regeling biedt zullen kort besproken worden.

Zoals in hoofdstuk 4 is benoemd is de CESOP-regeling bedacht als hulpmiddel om belastingfraude tegen te gaan. Naast een oplossing voor het probleem van belastingfraude, is de CESOP-regeling ook een mogelijke oplossing voor het probleem van onbewust ondernemerschap. Via het informatiesysteem dat de regeling opzet kunnen mogelijke ondernemers worden opgespoord. Aan de hand van het betalingsverkeer van de mogelijke ondernemer kan worden afgelezen of er sprake is van mogelijk ondernemerschap. Wanneer dit is geobserveerd kan een onderzoek worden gestart. Van belang is wel dat het systeem proportioneel gebruikt wordt. De gegevens zullen daarom alleen gebruikt worden om btw-fraude tegen te gaan. Bewust zoeken naar onbewuste ondernemers is binnen het huidige voorstel van de regeling dus niet de bedoeling.

6.4 Deelconclusie hoofdstuk 6

Uit de analyse blijkt dat een deel van de in hoofdstuk 4 besproken problemen wordt verminderd door de implementatie van de Richtlijn elektronische handel. De problematiek van de plaats van dienst wordt bestreden door de belastingplicht in specifieke gevallen over te laten gaan op de beheerder van een elektronische interface. Dit geldt alleen voor belastingplichtigen die niet in de Unie gevestigd zijn. Ook

verlicht artikel 1 Richtlijn elektronische handel de administratieve lasten omtrent de bepaling van de plaats van dienst voor elektronische diensten ex artikel 6h Wet OB 1968.

Het probleem van het *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen wordt met de Richtlijn elektronische handel gedeeltelijk opgelost. Door een aanpassing aan de MOSS-regeling is het nu ook mogelijk om van de regeling gebruik te maken voor niet-EU-belastingplichtigen met een btw-identificatienummer in een lidstaat. Hiermee wordt een *level playing field* gecreëerd. Ook de in artikel 2 Richtlijn elektronische doorgevoerde wijziging van de MOSS-regeling naar de OSS-regeling zorgt voor een *level playing field*. In artikel 2 Richtlijn elektronische handel is het wel opvallend dat de vrijstelling bij invoer en afstandsverkoop blijft bestaan. Hierdoor is er in mindere mate sprake van een *level playing field*. Bij afschaffing van de vrijstelling is het echter mogelijk dat de voordelen niet afwegen tegen de nadelen van een dalende import. De vrijstelling blijft zodoende een lastige kwestie.

Alhoewel het niet specifiek benoemd wordt binnen de Richtlijn elektronische handel worden met enkele van de nieuwe maatregelen de mogelijkheden tot het plegen van btw-fraude verminderd.

Omdat de Richtlijn elektronische handel niet voor alle in hoofdstuk 4 behandelde problemen een oplossing heeft, stel ik enkele wijzigingen voor. Voor de afbakeningsproblematiek stel ik een wijziging in de definitie van elektronische dienst ex artikel 7 Btw-uitvoeringsverordening 282/2011 voor. Het is het mijns inziens duidelijker om, net als Rechtbank Haarlem, te spreken over passieve interactie tegenover actieve interactie. Dit in plaats van ‘geringe mate (van) menselijk ingrijpen’. Ook kan een uitleg van wat passieve interactie inhoudt worden toegevoegd.

Hiernaast zal een database van elektronische diensten kunnen worden aangelegd. Deze database zal gelden als een informatiebron voor zowel belastingplichtigen als belastingautoriteiten. Deze database zal ook bij kunnen dragen aan het creëren van een *level playing field* tussen nieuwe en traditionele ondernemers. Nieuwe diensten welke op traditionele diensten lijken kunnen binnen de database makkelijker geïdentificeerd worden. Op deze manier kunnen de nieuwe en traditionele diensten sneller gelijk worden getrokken qua behandeling binnen de omzetbelasting.

De problematiek van de bepaling van de plaats van dienst kan nog verder verholpen worden door ook kleine in de Unie gevestigde ondernemers de mogelijkheid te geven de belastingplicht over te laten gaan op de beheerder van een elektronische interface. Hiervoor moet de belastingplichtige dan wel aan enkele voorwaarden, zoals een maximumomzet, voldoen.

De CESOP-regeling kan mogelijk ook bijdragen aan een ander probleem dan belastingfraude. Het informatiesysteem kan gebruikt worden om onbewuste ondernemers te vinden. Van belang blijft hier wel dat het gebruik van het systeem proportioneel blijft.

7. Conclusie

De opkomst van het internet zorgt voor zowel positieve als negatieve gevolgen binnen de economie. Ondernemers kunnen steeds meer mogelijke klanten te bereiken met hun goederen of diensten. Echter, dit groter wordende bereik zorgt ook voor belastingproblemen. Om de in de omzetbelasting ontstane problemen op te lossen is de Richtlijn elektronische handel opgesteld. Deze richtlijn doet aanpassingen aan Btw-richtlijn 2006 en Btw-richtlijn 2009. Met de Richtlijn elektronische handel wordt gepoogd de btw-verplichtingen voor bedrijven met grensoverschrijdende leveringen en/of diensten te vergemakkelijken. Hiernaast wordt ook de correcte afdracht van deze btw behandeld. De Richtlijn elektronische handel bestaat uit drie delen: Artikel 1, 2 en 3. Artikel 1 is op 1 januari 2019 geïmplementeerd in de nationale wetgeving. Artikel 2 en 3 dienen op 1 januari 2021 te worden geïmplementeerd. Binnen deze scriptie is de Richtlijn elektronische handel uitgebreid geanalyseerd. Hierbij stond de volgende probleemstelling centraal:

Worden met de implementatie van de Richtlijn elektronische handel binnen de Nederlandse omzetbelasting de problemen met betrekking tot de heffing van omzetbelasting op e-commerce verholpen en zijn er mogelijke verbeteringen/simplificaties op deze implementatie?

Een kort antwoord op de probleemstelling is als volgt te formuleren. Het antwoord zal in het vervolg van de conclusie worden toegelicht:

Met de implementatie van de Richtlijn elektronische handel worden enkele van de in deze scriptie besproken problemen in de omzetbelasting gedeeltelijk verholpen. Er zijn echter nog verdere aanpassingen nodig om alle problemen te verhelpen.

In deze scriptie is voor e-commerce de definitie van ‘langs de elektronische weg verrichte diensten’ gebruikt. Deze definitie is gegeven in de Btw-uitvoeringsverordening 282/2011: ‘Diensten die over het internet of een elektronisch netwerk worden verleend, wegens hun aard grotendeels geautomatiseerd zijn en slechts in geringe mate menselijk ingrijpen vergen, en zonder informatietechnologie niet kunnen worden verricht’. Binnen de Wet OB 1968 wordt de term ‘elektronische diensten’ gebruikt in plaats van ‘langs de elektronische weg verrichte diensten’. De strekking blijft gelijk.

E-commerce in de omzetbelasting veroorzaakt enkele problemen binnen de omzetbelasting. Deze problemen zijn: afbakeningsproblemen, problemen bij de bepaling van de plaats van dienst, het probleem van onbewust ondernemerschap, ‘level playing field’-problemen en het probleem van btw-fraude.

Uit de analyse van de Richtlijn elektronische handel blijkt dat een gedeelte van deze problemen wordt bestreden door de implementatie van de richtlijn. De problemen bij de bepaling van de plaats van dienst worden verminderd door in specifieke gevallen de belastingplicht over te laten gaan op beheerders van elektronische interfaces. Dit geldt alleen voor niet in de Unie gevestigde belastingplichtigen. Hiernaast worden de administratieve lasten omtrent de bepaling van de plaats van dienst voor elektronische diensten ex artikel 6h Wet OB 1968 door de richtlijn verlicht.

Ook het probleem van het *level playing field* wordt door de implementatie van de Richtlijn elektronische handel gedeeltelijk verholpen. Dit wordt onder andere bewerkstelligd door twee wijzigingen in de MOSS-regeling. Allereerst wordt de regeling opengesteld voor niet-EU-belastingplichtigen met een btw-registratie in een lidstaat. Dit zorgt voor een *level playing field* tussen EU- en niet-EU-belastingplichtigen. Hierna wordt in artikel 2 de MOSS-regeling gewijzigd naar een OSS-regeling. De regeling wordt in 2021 ook opengesteld voor andere B2C-diensten, afstandsverkopen binnen de EU en afstandsverkopen van buiten de EU met een maximale waarde van € 150. Ook deze wijziging zorgt voor een *level playing field*. Artikel 2 Richtlijn elektronische handel voert een nieuwe vrijstelling in voor invoer en afstandsverkopen tot € 150. Met betrekking tot de '*level playing field*'-problematiek is dit een opvallende keuze. Door de vrijstelling is er namelijk in mindere mate sprake van een *level playing field*. Zodoende blijft de vrijstelling een lastige kwestie.

De problematiek van btw-fraude wordt niet expliciet genoemd in de Richtlijn elektronische handel. De nieuwe maatregelen verminderen echter wel de mogelijkheden tot het plegen van btw-fraude. De afbakeningsproblematiek en het probleem van onbewust ondernemerschap worden net als btw-fraude niet expliciet genoemd in de Richtlijn elektronische handel. In tegenstelling tot btw-fraude worden deze twee problemen ook niet geheel of gedeeltelijk verholpen door de richtlijn.

Omdat de Richtlijn elektronische handel niet alle benoemde problemen aanpakt, doe ik zelf enkele voorstellen voor verdere aanpassing van de richtlijn. Om de afbakeningsproblematiek te verminderen is een wijziging binnen de definitie van 'langs de elektronische weg verrichte diensten' op zijn plaats. Mijns inziens is het duidelijker te spreken van passieve interactie tegenover actieve interactie dan van 'slechts in geringe mate menselijk ingrijpen'.

Verder zal een database van elektronische diensten ook meer duidelijkheid geven aan de vraag of een dienst een elektronische dienst is of niet. Door nieuwe soorten diensten zo snel mogelijk toe te voegen aan deze database zal het *level playing field* tussen nieuwe en traditionele ondernemers ook meer behouden blijven.

Ook de bepaling van de plaats van dienst kan baten bij een aanpassing aan de Richtlijn elektronische handel. Deze aanpassing houdt het volgende in: Voor kleine in de Unie gevestigde ondernemers zou het mogelijk moeten zijn hun belastingplicht over te laten gaan op beheerders van elektronische interfaces. Hiervoor moeten deze belastingplichtigen dan wel aan enkele voorwaarden voldoen.

8. Literatuurlijst

Publicaties

Algemeen. Fiscaliteit. Nieuwe Economie, Vakstudie Nieuws 2015

‘Algemeen. Fiscaliteit. Nieuwe economie’, V-N 2015/42.22. (Samenvatting van G.J. van Norden, ‘Fiscaliteit en de nieuwe economie’, *NTFR* 2015/2205.)

Australian Taxation Office 1997

Australian Taxation Office, *Tax and the Internet*, Canberra: Australian Government Publishing Service 1997.

Department of the Treasury of Tax Policy 1996

Department of the Treasury Office of Tax Policy, *Selected tax policy implications of global electronic commerce*, Washington D.C.: Department of the Treasury 1996.

Ernst & Young voor de Europese Commissie (2015)

Ernst & Young LLP voor de Europese Commissie, *Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods: Feasibility and economic evaluation study: Final Report*, Luxemburg: Publications Office of the European Union 2015.

Europese Commissie 2013

Europese Commissie, *Gids voor het mini-éénloketsysteem van de btw*, Luxemburg: Publications Office of the European Union 2013.

Europese Commissie 2014

Europese Commissie, *Explanatory notes on the EU VAT changes to the place of supply of telecommunications, broadcasting and electronic services that enter into force in 2015*, Luxemburg: Publications Office of the European Union 2014.

OESO 2015

OESO, *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting project: Addressing the tax challenges of the digital economy, action 1 - 2015 final report*, Parijs: OECD Publishing 2015.

Merkx, WFR 2017

M.M.W.D. Merqx, ‘Nieuwe plannen voor BTW en e-commerce: eenvoudig, neutraal en minder verlies aan belastinginkomsten?’, *WFR* 2017/59.

Vos en Jeronimus, *BTW-bulletin* 2019

R. Vos en R. Jeronimus, 'De strijd om een btw-neutrale behandeling van e-books duurt nog even voort', *BTW-bulletin* 2019/17.

Internetpublicaties

Berners-Lee 1989/1990

T. Berners-Lee, *Information management: A proposal*, 1989/1990, geraadpleegd via: <https://www.w3.org/History/1989/proposal.html>

CASE, IEB & IHS 2018

CASE, IEB & IHS, *Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2018 Final Report*, 2018, geraadpleegd via: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2018_vat_gap_report_en.pdf

Europese Commissie 2016

Europese Commissie, *Modernising VAT for cross-border B2C e-commerce*, 2016, geraadpleegd via: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/com_2016_757_en.pdf

Europese Commissie 2018

Europese Commissie, *Modernising VAT for cross-border e-commerce*, 2018, geraadpleegd via: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en

Europese Commissie 2018

Europese Commissie, *Proposal for a council regulation amending Regulation (EU) No 904/2010 as regards measures to strengthen administrative cooperation in order to combat VAT fraud*, 2018, geraadpleegd via: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/proposal_mandatory_transmission_payment_information_2018_813_en.pdf

Europese Commissie 2018

Europese Commissie, *The VAT e-commerce package and the MOSS What changes on 1 January 2019?*, 2018, geraadpleegd via: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/mini-one-stop-shop_en

Het Nieuwsblad, 22 februari 2016

‘Online shoppen zonder btw te betalen is perfect mogelijk’. *Het Nieuwsblad* 22 februari 2016. Geraadpleegd via nieuwsblad.be.

Jonker, Het Financieele Dagblad, 19 januari 2017

U. Jonker, ‘Hoge ambtenaren waarschuwen voor gevolgen kaalslag bij Belastingdienst’. *Het Financieele Dagblad* 19 januari 2017. Geraadpleegd via fd.nl.

OESO 2019

OESO, *About the Inclusive Framework on BEPS: Background*, geraadpleegd op 24-05-2019, geraadpleegd via: <http://www.oecd.org/tax/beps/beps-about.htm>

OESO 2019

OESO, *About the Inclusive Framework on BEPS: Members*, geraadpleegd op 24-05-2019, geraadpleegd via: <http://www.oecd.org/tax/beps/beps-about.htm>

Jurisprudentie, richtlijnen en verordeningen

Jurisprudentie

Hof Amsterdam 24-05-2012, ECLI:NL:GHAMS:2012:BW7937

HR 02-05-1984, ECLI:NL:HR:1984:AW8625, m.nt. A.L.C. Simons

HR 22-09-2017, ECLI:NL:HR:2017:2431

HvJ EU 08-05-2019, ECLI:EU:C:2019:388 (Arrest Geleen)

Rb. Haarlem 02-06-2011, ECLI:NL:RBHAA:2011:BQ9240

Rb. Zeeland-West-Brabant 28-03-2014, ECLI:NL:RBZWB:2014:2143

Richtlijnen

Btw-richtlijn 2006/112/EG

Btw-richtlijn 2009/132/EG

Btw-richtlijn 2017/2455

Verordeningen

Btw-uitvoeringsverordening 282/2011

Btw-uitvoeringsverordening 1042/2013

Data

Forbes 2019

Forbes, *Real-time billionaires*, 2019, geraadpleegd op 18 mei 2019, geraadpleegd via: Forbes.com.

Our World in Data 2016

Our World in Data, *Growth of the internet*, 2016, geraadpleegd via: <https://ourworldindata.org/internet>.

Statista 2017

Statista, *E-commerce share of total global retail sales from 2015 to 2021*, 2017, geraadpleegd via: Statista.com.

Statista 2017

Statista, *Retail e-commerce sales worldwide from 2014 to 2021 (in billion U.S. dollars)*, 2017, geraadpleegd via: Statista.com.

The World Bank 2017

The World Bank, *Individuals using the internet (% of population)*, 2017, geraadpleegd via: <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS>

Overig

Expertisecentrum Handhaving 2016

Expertisecentrum Handhaving, *Verkenning Internet economie: Handhavingsagenda 2016-2*.

Hilten, van en Van Kesteren 2014

M.E. van Hilten en H.W.M. van Kesteren, *Omzetbelasting* (fed fiscale studieserie), Deventer: Kluwer 2014.

Kamerstukken

Kamerstukken II 2018/19, 35032, nr. 3

Kamerstukken II 2018/19, 35032, nr. 5

Van Dale

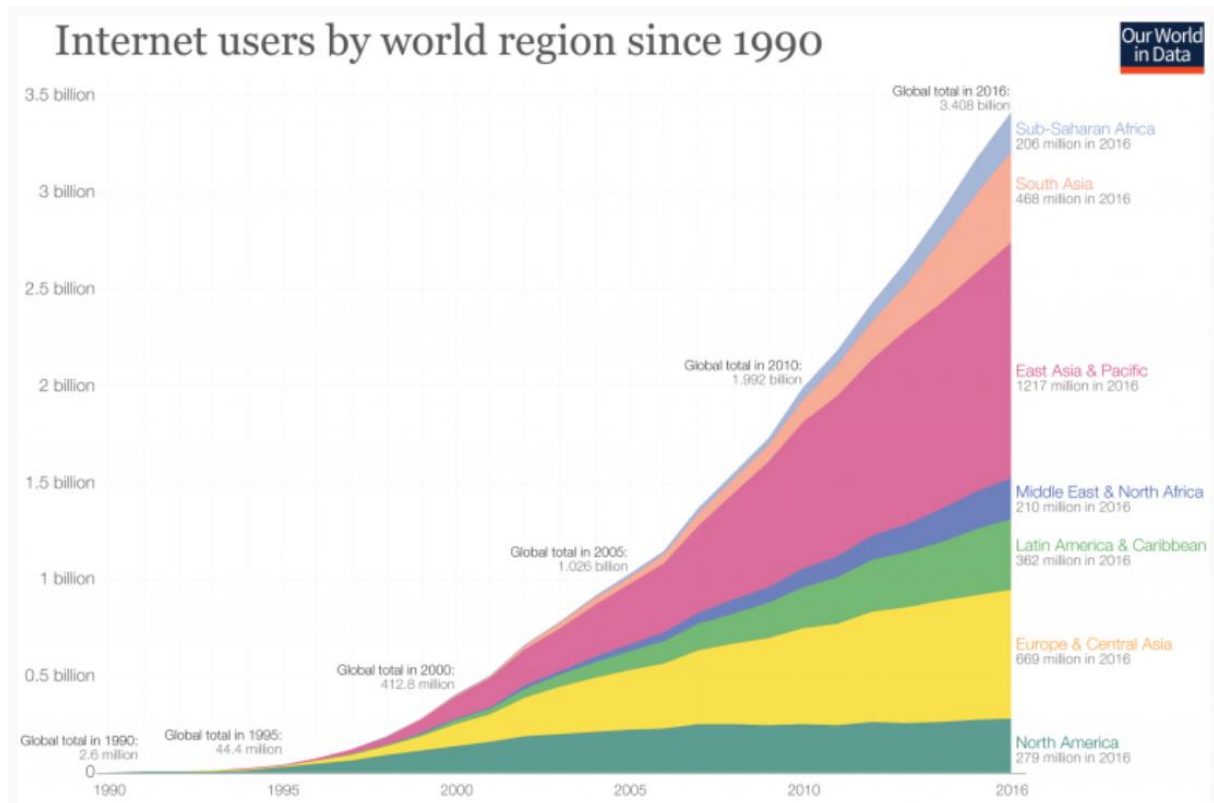
Van Dale online woordenboek, geraadpleegd via Vandale.nl.

Vergadering van Raad Economische en Financiële Zaken

Vergadering van Raad Economische en Financiële Zaken, 02/10/2018

9. Bijlages

Bijlage 1 – Internetgebruikers per regio sinds 1990

Bijlage 2 – Wijzigingen artikel 1 Richtlijn elektronische handel

Artikel 58 Btw-richtlijn 2006 – oud

De plaats van de volgende diensten, verricht voor een niet-belastingplichtige, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:

- a) telecommunicatiediensten;
- b) radio- en televisieomroepdiensten;
- c) langs elektronische weg verrichte diensten, met name de in bijlage II bedoelde diensten.

Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een langs elektronische weg verrichte dienst is.

Artikel 58 Btw-richtlijn 2006 – nieuw (tot 01-01-2021)

1. De plaats van de volgende diensten, verricht voor een niet-belastingplichtige, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:

- a) telecommunicatiediensten;
- b) radio- en televisieomroepdiensten;
- c) langs elektronische weg verrichte diensten, met name de in bijlage II bedoelde diensten.

Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een langs elektronische weg verrichte dienst is.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de dienstverrichter is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat, en
- b) de diensten worden verleend aan niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere dan de onder a) bedoelde lidstaat, en
- c) het totale bedrag van de onder b) bedoelde diensten, de btw niet inbegrepen, is in het lopende kalenderjaar niet hoger dan 10 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en heeft dit bedrag ook niet overschreden in de loop van het voorafgaande kalenderjaar.

3. Wanneer de in lid 2, onder c), genoemde drempel in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, is lid 1 vanaf die datum van toepassing.

4. De lidstaat op het grondgebied waarvan de in lid 2 bedoelde dienstverrichters zijn gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben, verlenen deze dienstverrichters het recht ervoor te kiezen dat de plaats van dienst wordt bepaald overeenkomstig lid 1, hetgeen in ieder geval geldt voor twee kalenderjaren.

5. De lidstaten nemen passende maatregelen om erop toe te zien dat de belastingplichtige aan de in de leden 2, 3 en 4 genoemde voorwaarden voldoet.

6. De tegenwaarde in de nationale munteenheid van het in lid 2, onder c), bedoelde bedrag wordt berekend volgens de wisselkoers die op de dag van vaststelling van Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad door de Europese Centrale Bank bekend wordt gemaakt.

Artikel 6h Wet OB 1968 – oud

1. De plaats van dienst van de volgende diensten, die worden verricht voor een andere dan ondernemer, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:
 - a. telecommunicatiediensten;
 - b. radio- en televisieomroepdiensten;
 - c. elektronische diensten.
2. Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een elektronische dienst is.

Artikel 6h Wet OB 1968 – nieuw

1. De plaats van dienst van de volgende diensten, die worden verricht voor een andere dan ondernemer, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:
 - a. telecommunicatiediensten;
 - b. radio- en televisieomroepdiensten;
 - c. elektronische diensten.
2. Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een elektronische dienst is.
3. **Het eerste lid is niet van toepassing wanneer:**
 - a. de dienstverrichter is gevestigd, of bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat;
 - b. de diensten worden verricht voor andere dan ondernemers die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere lidstaat dan de lidstaat, bedoeld in onderdeel a; en
 - c. het totaal van de vergoedingen ter zake van de diensten, bedoeld in onderdeel b, in het lopende kalenderjaar niet meer beloopt dan € 10.000 of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en in het voorafgaande kalenderjaar ook niet meer heeft belopen dan dit bedrag.
4. Wanneer de drempel, genoemd in het derde lid, onderdeel c, in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, is het eerste lid vanaf die datum van toepassing.
5. In afwijking van het derde lid, is het eerste lid van toepassing wanneer de dienstverrichter, bedoeld in het derde lid, in de lidstaat op het grondgebied waar hij is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, daarvoor kiest overeenkomstig de in die lidstaat geldende regels.
6. Wanneer de lidstaat, bedoeld in het vijfde lid, Nederland is, meldt de dienstverrichter die het eerste lid wil toepassen dit bij de inspecteur. Deze melding geldt tot wederopzegging door die dienstverrichter doch ten minste voor twee kalenderjaren. De melding wordt gedaan op een door de inspecteur vast te stellen wijze. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de melding.
7. De tegenwaarde in de nationale munteenheid van het in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde bedrag wordt berekend volgens de wisselkoers die op 5 december 2017 door de Europese Centrale Bank bekend is gemaakt.

Artikel 219bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Onverminderd de artikelen 244 tot en met 248 is het volgende van toepassing:

1. Voor facturering gelden de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst geacht wordt te zijn verricht, overeenkomstig het bepaalde in titel V.
2. In afwijking van het bepaalde in punt 1) gelden voor facturering de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar degene die de goederenlevering of de dienst verricht de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit hij de prestatie verricht, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer:

- a) degene die de belastbare goederenlevering of de dienst verricht, niet gevestigd is in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in titel V geacht wordt te zijn verricht, of zijn inrichting in die lidstaat niet betrokken is bij het verrichten van de goederenlevering of de dienst in de zin van artikel 192 bis, en de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de goederenlevering of de dienst wordt verricht.

Indien de afnemer de factuur uitreikt ('self-billing'), is punt 1) van toepassing;

- b) de goederenlevering of de dienst wordt overeenkomstig het bepaalde in titel V niet geacht in de Gemeenschap te zijn verricht.

Artikel 219bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Voor facturering gelden de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst geacht wordt te zijn verricht, overeenkomstig het bepaalde in titel V.
2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 gelden voor facturering de volgende regels:
 - a) de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit hij de goederenlevering of de dienst verricht, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, de lidstaat waar hij zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer:
 - i) de leverancier of dienstverrichter niet gevestigd is in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in titel V geacht wordt te zijn verricht, of zijn inrichting in die lidstaat niet betrokken is bij het verrichten van de goederenlevering of de dienst in de zin van artikel 192 bis, **onder b)**, en de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de goederenlevering of de dienst wordt verricht, tenzij de afnemer zelf de factuur uitreikt („self-billing”);
 - ii) de goederenlevering of de dienst wordt, overeenkomstig het bepaalde in titel V, geacht niet in de Gemeenschap te zijn verricht;
 - b) **de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de leverancier of de dienstverrichter die gebruikmaakt van een van de bijzondere regelingen als bedoeld in hoofdstuk 6 van titel XII, is geïdentificeerd.**
3. De leden 1 en 2 van dit artikel zijn van toepassing onverminderd de artikelen 244 tot en met 248.”.

Artikel 34b Wet OB 1968 – oud

Onverminderd het bepaalde in artikel 52 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en artikel 35c is het volgende van toepassing:

- a. voor facturering gelden de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst geacht wordt te zijn verricht, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet;
- b. in afwijking van het bepaalde in onderdeel a gelden voor facturering de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar degene die de goederenlevering of de dienst verricht de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit hij de prestatie verricht, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer:
 1. degene die de belastbare goederenlevering of de dienst verricht, niet gevestigd is in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet geacht wordt te zijn verricht, of zijn inrichting in die lidstaat niet betrokken is bij het verrichten van de goederenlevering of de dienst in de zin van artikel 192bis van de BTW-richtlijn 2006, en de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de goederenlevering of de dienst wordt verricht.

Indien de afnemer de factuur uitreikt («self-billing») is het bepaalde in onderdeel a van toepassing;

2. de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet niet geacht wordt in de Unie te zijn verricht.

Artikel 34b Wet OB 1968 – nieuw

1. Voor facturering gelden de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst geacht wordt te zijn verricht, zoals deze plaats van verrichting is vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet.
2. In afwijking van het eerste lid gelden voor facturering:
 - a. de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit hij de goederenlevering of de dienst verricht, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, in de lidstaat waar hij zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer:
 1. de leverancier of dienstverrichter die niet gevestigd is in de lidstaat waar de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet geacht wordt te zijn verricht, of zijn inrichting in die lidstaat niet betrokken is bij het verrichten van de goederenlevering of de dienst in de zin van artikel 192bis, **onder b**, van de BTW-richtlijn 2006, en de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de goederenlevering of de dienst wordt verricht, tenzij de afnemer zelf de factuur uitreikt (“self-billing”);
 2. de goederenlevering of de dienst overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van deze wet, niet geacht wordt in de Unie te zijn verricht; of
 - b. **de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de leverancier of de dienstverrichter die gebruikmaakt van een van de regelingen, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7 en 8, is geïdentificeerd.**
3. Het eerste en het tweede lid zijn van toepassing onverminderd het bepaalde in artikel 52 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en artikel 35c.

Artikel 358bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. 'niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige': een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, en ook niet anderszins voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn;
2. 'lidstaat van identificatie': de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze afdeling.

Artikel 28q Wet OB 1968 – oud

In deze afdeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. niet in de Unie gevestigde ondernemers: ondernemers die niet in de Unie wonen of zijn gevestigd noch aldaar een vaste inrichting hebben, en ook niet anderszins voor omzetbelastingdoeleinden in de Unie zijn geïdentificeerd;
- b. lidstaat van identificatie: de lidstaat waar de niet in de Unie gevestigde ondernemer zich identificeert teneinde een nummer van registratie te verkrijgen vanwege het begin van zijn activiteit als ondernemer op het grondgebied van de Unie overeenkomstig deze afdeling;
- c. lidstaat van verbruik: de lidstaat waar overeenkomstig artikel 6h telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten worden verricht;
- d. melding telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten: het elektronische bericht waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag te bepalen van de in elke lidstaat van verbruik verschuldigde belasting ter zake van telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten die zijn verricht aan andere dan ondernemers die in de Unie wonen of zijn gevestigd alsmede het bedrag van die belasting.

Artikel 358bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. 'niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige': een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, ~~en ook niet anderszins voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn;~~
2. 'lidstaat van identificatie': de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze afdeling.

Artikel 28q Wet OB 1968 – nieuw

In deze afdeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. niet in de Unie gevestigde ondernemer: een ondernemer die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Unie heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt ~~en ook niet anderszins voor omzetbelastingdoeleinden in de Unie zijn geïdentificeerd;~~
- b. lidstaat van identificatie: de lidstaat waar de niet in de Unie gevestigde ondernemer zich identificeert teneinde een nummer van registratie te verkrijgen vanwege het begin van zijn activiteit als ondernemer op het grondgebied van de Unie overeenkomstig deze afdeling;
- c. lidstaat van verbruik: de lidstaat waar overeenkomstig artikel 6h telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten worden verricht;
- d. melding telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten: het elektronische bericht waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag te bepalen van de in elke lidstaat van verbruik verschuldigde belasting ter zake van telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten die zijn verricht aan andere dan ondernemers die in de Unie wonen of zijn gevestigd alsmede het bedrag van die belasting.

Artikel 361 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. De mededeling die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan de lidstaat van identificatie doet wanneer zijn belastbare activiteiten beginnen, bevat de volgende bijzonderheden:
 - a) de naam;
 - b) het postadres;
 - c) de elektronische adressen, met inbegrip van websites;
 - d) in voorkomend geval, het nationale belastingnummer;
 - e) een verklaring dat de belastingplichtige niet voor btw-doeleinden in de Gemeenschap geïdentificeerd is.
2. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige doet de lidstaat van identificatie mededeling van alle wijzigingen in de verstrekte informatie.

Artikel 361 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De mededeling die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan de lidstaat van identificatie doet wanneer zijn belastbare activiteiten beginnen, bevat de volgende bijzonderheden:
 - a) de naam;
 - b) het postadres;
 - c) de elektronische adressen, met inbegrip van websites;
 - d) in voorkomend geval, het nationale belastingnummer;
 - ~~e) een verklaring dat de belastingplichtige niet voor btw-doeleinden in de Gemeenschap geïdentificeerd is;~~
 - e) een verklaring dat de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt.
2. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige doet de lidstaat van identificatie mededeling van alle wijzigingen in de verstrekte informatie.

Artikel 28r Wet OB 1968 – oud

1. Een niet in de Unie gevestigde ondernemer die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht aan anderen dan ondernemers die in de Unie wonen of zijn gevestigd, kan ten aanzien van de heffing van belasting kiezen voor Nederland als lidstaat van identificatie.
2. Ingeval de niet in de Unie gevestigde ondernemer kiest voor Nederland als lidstaat van identificatie, dient hij onverwijld opgave te doen van het begin of de beëindiging van het verrichten van telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten, alsook van wijziging van deze activiteit in die zin dat de in deze afdeling opgenomen regeling niet langer van toepassing is.
3. De in het tweede lid bedoelde opgave vindt langs elektronische weg bij de inspecteur plaats en bevat de volgende gegevens:
 - a. naam, postadres en elektronische adressen, met inbegrip van websites, van de ondernemer;
 - b. het eventuele belastingnummer dat aan de ondernemer is verstrekt door zijn nationale belastingautoriteit;
 - c. een verklaring dat de ondernemer niet reeds in de Unie is geïdentificeerd voor belastingheffing op grond van de BTW-richtlijn 2006.
4. Indien degene die heeft gekozen voor Nederland als lidstaat van identificatie niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor identificatie, wordt de identificatie door de inspecteur geweigerd respectievelijk beëindigd. De weigering of beëindiging geschiedt bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Artikel 28r Wet OB 1968 – nieuw

1. Een niet in de Unie gevestigde ondernemer die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht aan anderen dan ondernemers die in de Unie wonen of zijn gevestigd, kan ten aanzien van de heffing van belasting kiezen voor Nederland als lidstaat van identificatie.
2. Ingeval de niet in de Unie gevestigde ondernemer kiest voor Nederland als lidstaat van identificatie, dient hij onverwijld opgave te doen van het begin of de beëindiging van het verrichten van telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten, alsook van wijziging van deze activiteit in die zin dat de in deze afdeling opgenomen regeling niet langer van toepassing is.
3. De in het tweede lid bedoelde opgave vindt langs elektronische weg bij de inspecteur plaats en bevat de volgende gegevens:
 - a. naam, postadres en elektronische adressen, met inbegrip van websites, van de ondernemer;
 - b. het eventuele belastingnummer dat aan de ondernemer is verstrekt door zijn nationale belastingautoriteit;
 - ~~c. een verklaring dat de ondernemer niet reeds in de Unie is geïdentificeerd voor belastingheffing op grond van de BTW-richtlijn 2006.~~
 - c. een verklaring dat de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Unie heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt.
4. Indien degene die heeft gekozen voor Nederland als lidstaat van identificatie niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor identificatie, wordt de identificatie door de inspecteur geweigerd respectievelijk beëindigd. De weigering of beëindiging geschiedt bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Bijlage 3 – Wijzigingen artikel 2 Richtlijn elektronische handel

Artikel 14 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. Als 'levering van goederen' wordt beschouwd, de overdracht of overgang van de macht om als een eigenaar over een lichamelijke zaak te beschikken.
2. Naast de in lid 1 bedoelde handeling worden de volgende handelingen als een levering van goederen beschouwd:
 - a) de eigendomsovergang van een goed tegen betaling van een vergoeding, ingevolge een vordering door of namens de overheid dan wel krachtens de wet;
 - b) de afgifte van een goed ingevolge een overeenkomst volgens welke een goed gedurende een bepaalde periode in huur wordt gegeven of ingevolge een overeenkomst tot koop en verkoop op afbetaling, in beide gevallen onder het beding dat normaal het goed uiterlijk bij de betaling van de laatste termijn in eigendom wordt verkregen;
 - c) de overdracht van een goed ingevolge een overeenkomst tot koop of verkoop in commissie.
3. De lidstaten kunnen de oplevering van bepaalde werken in onroerende staat als een levering van goederen beschouwen.

Artikel 14 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Als 'levering van goederen' wordt beschouwd, de overdracht of overgang van de macht om als een eigenaar over een lichamelijke zaak te beschikken.
2. Naast de in lid 1 bedoelde handeling worden de volgende handelingen als een levering van goederen beschouwd:
 - a) de eigendomsovergang van een goed tegen betaling van een vergoeding, ingevolge een vordering door of namens de overheid dan wel krachtens de wet;
 - b) de afgifte van een goed ingevolge een overeenkomst volgens welke een goed gedurende een bepaalde periode in huur wordt gegeven of ingevolge een overeenkomst tot koop en verkoop op afbetaling, in beide gevallen onder het beding dat normaal het goed uiterlijk bij de betaling van de laatste termijn in eigendom wordt verkregen;
 - c) de overdracht van een goed ingevolge een overeenkomst tot koop of verkoop in commissie.
3. De lidstaten kunnen de oplevering van bepaalde werken in onroerende staat als een levering van goederen beschouwen.

4. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. 'intracommunautaire afstandsverkoop van goederen': de leveringen van goederen die worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, ook wanneer de leverancier indirect tussenkomt bij het vervoer of de verzending van de goederen, vanuit een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de levering van goederen wordt verricht voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen uit hoofde van artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of voor enige andere niet-belastingplichtige;
 - b) de geleverde goederen zijn geen nieuwe vervoermiddelen, noch goederen, geleverd na montage of installatie, door of voor rekening van de leverancier, met of zonder beproeven van de geïnstalleerde of gemonteerde goederen;
2. 'afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen': de leveringen van goederen die worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, met inbegrip van gevallen waarin de leverancier indirect tussenkomt bij het vervoer of de verzending van de goederen, vanuit een derdelandsgebied of een derde land naar een afnemer in een lidstaat, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de levering van goederen wordt verricht voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen uit hoofde van artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of voor enige andere niet-belastingplichtige;
 - b) de geleverde goederen zijn geen nieuwe vervoermiddelen, noch goederen, geleverd na montage of installatie, door of voor rekening van de leverancier, met of zonder beproeven van de geïnstalleerde of gemonteerde goederen.

Artikel 14bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021.

Artikel 33 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. In afwijking van artikel 32 wordt als de plaats van levering van goederen die door of voor rekening van de leverancier worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer, aangemerkt de plaats waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer, wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - a) de levering van goederen wordt verricht voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen uit hoofde van artikel 3, lid 1, niet aan de BTW zijn onderworpen, of voor enige andere niet-belastingplichtige;
 - b) de geleverde goederen zijn geen nieuwe vervoermiddelen, noch goederen, geleverd na montage of installatie, door of voor rekening van de leverancier, met of zonder beproeven van de geïnstalleerde of gemonteerde goederen.
2. Wanneer de geleverde goederen uit een derdelandsgebied of een derde land worden verzonden of vervoerd en door de leverancier worden ingevoerd in een andere lidstaat dan de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer

Artikel 14bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR, faciliteert, wordt die belastingplichtige geacht die goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd.
2. Indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige, faciliteert, wordt die belastingplichtige die de levering faciliteert geacht die goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd.

naar de afnemer, worden zij geacht te zijn verzonden of vervoerd vanuit de lidstaat van invoer.

Artikel 33 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

In afwijking van artikel 32:

- a) wordt de plaats van levering van intracommunautaire afstandsverkoop van goederen geacht de plaats te zijn waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer;
- b) wordt de plaats van levering van afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen geacht de plaats te zijn waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer, indien de invoer plaatsvindt in een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer;
- c) wordt de plaats van levering van afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen geacht zich in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer in die lidstaat te bevinden, indien de invoer in die lidstaat plaatsvindt, mits de btw op deze goederen moet worden aangegeven in het kader van de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4.

Artikel 34 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. Artikel 33 is niet van toepassing op de leveringen van goederen die alle worden verzonden of vervoerd naar eenzelfde lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - a) de geleverde goederen zijn geen accijnsproducten;
 - b) het totale bedrag, de BTW niet inbegrepen, van de onder de voorwaarden van artikel 33 in die lidstaat verrichte leveringen in eenzelfde kalenderjaar is niet hoger dan EUR 100 000 of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid;
 - c) het totale bedrag, de BTW niet inbegrepen, van de onder de voorwaarden van artikel 33 in de lidstaat verrichte leveringen van andere goederen dan accijnsproducten in het voorafgaande kalenderjaar is niet hoger dan EUR 100 000 of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid.
2. De lidstaat binnen het grondgebied waarvan de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer, mag het in lid 1 genoemde maximumbedrag beperken tot EUR 35 000 of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, wanneer deze lidstaat vreest dat het maximum van EUR 100 000 tot ernstige verstoring van de mededinging zou leiden.

Artikel 35 Btw-richtlijn 2006 – oud

De artikelen 33 en 34 zijn niet van toepassing op de leveringen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten, zoals omschreven in artikel 311, lid 1, punten 1) tot en met 4), noch op leveringen van gebruikte vervoermiddelen als omschreven in artikel 327, lid 3, die aan de BTW zijn onderworpen overeenkomstig de toepasselijke bijzondere regelingen.

De lidstaten die van de in de eerste alinea bedoelde mogelijkheid gebruik maken, nemen de nodige maatregelen om de bevoegde overheidsinstanties van de lidstaat van vertrek van de verzending of het vervoer van de goederen daarvan in kennis te stellen.

3. De Commissie dient zo spoedig mogelijk bij de Raad een verslag in over de werking van het in lid 2 genoemde bijzondere maximum van EUR 35 000 en doet dit in voorkomend geval vergezeld gaan van passende voorstellen.
4. De lidstaat binnen het grondgebied waarvan de goederen zich op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer bevinden, verleent de belastingplichtigen die leveringen van goederen verrichten welke in aanmerking kunnen komen voor het bepaalde in lid 1, het recht ervoor te kiezen dat de plaats van deze leveringen wordt bepaald overeenkomstig artikel 33.

De betrokken lidstaten stellen de nadere regels vast voor de uitoefening van het in de eerste alinea bedoelde keuzerecht, dat in ieder geval voor een periode van twee kalenderjaren geldt.

Artikel 34 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Artikel komt vanaf 1 januari 2021 te vervallen.

Artikel 35 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Artikel ~~33 en 34~~ zijn is niet van toepassing op de leveringen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten zoals omschreven in artikel 311, lid 1, punten 1) tot en met 4), noch op leveringen van gebruikte vervoermiddelen als omschreven in artikel 327, lid 3, die aan de btw zijn onderworpen overeenkomstig de toepasselijke bijzondere regeling.

Artikel 58 Btw-richtlijn 2006 – oud (01-01-2019 tot 31-12-2020)

1. De plaats van de volgende diensten, verricht voor een niet-belastingplichtige, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:
 - a) telecommunicatiediensten;
 - b) radio- en televisieomroepdiensten;
 - c) langs elektronische weg verrichte diensten, met name de in bijlage II bedoelde diensten.

Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een langs elektronische weg verrichte dienst is.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de dienstverrichter is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat, en
 - b) de diensten worden verleend aan niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere dan de onder a) bedoelde lidstaat, en
 - c) het totale bedrag van de onder b) bedoelde diensten, de btw niet inbegrepen, is in het lopende kalenderjaar niet hoger dan 10 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en heeft dit bedrag ook niet overschreden in de loop van het voorafgaande kalenderjaar.
3. Wanneer de in lid 2, onder c), genoemde drempel in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, is lid 1 vanaf die datum van toepassing.
4. De lidstaat op het grondgebied waarvan de in lid 2 bedoelde dienstverrichters zijn gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben, verlenen deze dienstverrichters het recht ervoor te kiezen dat de plaats van dienst wordt bepaald overeenkomstig lid 1, hetgeen in ieder geval geldt voor twee kalenderjaren.
5. De lidstaten nemen passende maatregelen om erop toe te zien dat de belastingplichtige aan de in de leden 2, 3 en 4 genoemde voorwaarden voldoet.
6. De tegenwaarde in de nationale munteenheid van het in lid 2, onder c), bedoelde bedrag wordt berekend volgens de wisselkoers die op de dag van vaststelling van Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad door de Europese Centrale Bank bekend wordt gemaakt.

Artikel 58 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De plaats van de volgende diensten, verricht voor een niet-belastingplichtige, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:
 - a) telecommunicatiediensten;
 - b) radio- en televisieomroepdiensten;
 - c) langs elektronische weg verrichte diensten, met name de in bijlage II bedoelde diensten.

Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een langs elektronische weg verrichte dienst is.

2. ~~Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:~~
 - a) ~~de dienstverrichter is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat, en~~
 - b) ~~de diensten worden verleend aan niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere dan de onder a) bedoelde lidstaat, en~~
 - c) ~~het totale bedrag van de onder b) bedoelde diensten, de btw niet inbegrepen, is in het lopende kalenderjaar niet hoger dan 10 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en heeft dit bedrag ook niet overschreden in de loop van het voorafgaande kalenderjaar.~~
3. ~~Wanneer de in lid 2, onder c), genoemde drempel in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, is lid 1 vanaf die datum van toepassing.~~
4. ~~De lidstaat op het grondgebied waarvan de in lid 2 bedoelde dienstverrichters zijn gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben, verlenen deze dienstverrichters het recht ervoor te kiezen dat de plaats van dienst wordt bepaald overeenkomstig lid 1, hetgeen in ieder geval geldt voor twee kalenderjaren.~~
5. ~~De lidstaten nemen passende maatregelen om erop toe te zien dat de belastingplichtige aan de in de leden 2, 3 en 4 genoemde voorwaarden voldoet.~~
6. ~~De tegenwaarde in de nationale munteenheid van het in lid 2, onder c), bedoelde bedrag wordt berekend volgens de wisselkoers die op de dag van vaststelling van Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad door de Europese Centrale Bank bekend wordt gemaakt.~~

Hoofdstuk 3bis Titel V Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw hoofdstuk vanaf 1 januari 2021

Artikel 59quater Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Hoofdstuk 3bis Titel V Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Drempel voor belastingplichtigen die onder artikel 33, onder a),
vallende goederen leveren en onder artikel 58 vallende diensten
verrichten

Artikel 59quater Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Artikel 33, onder a), en artikel 58 zijn niet van toepassing wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de dienstverrichter of leverancier is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat;
 - b) de diensten worden verleend aan niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere dan de in punt a) bedoelde lidstaat, of de goederen worden verzonden of vervoerd naar een andere dan de in punt a) bedoelde lidstaat, en
 - c) het totale bedrag van de in punt b) bedoelde dienstverrichtingen en leveringen van goederen, de btw niet inbegrepen, is in het lopende kalenderjaar niet hoger dan 10 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en heeft dit bedrag ook niet overschreden in de loop van het voorafgaande kalenderjaar.
2. Wanneer de in lid 1, onder c), genoemde drempel in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, zijn artikel 33, onder a), en artikel 58 vanaf die datum van toepassing.
3. De lidstaat op het grondgebied waarvan de goederen zich bevinden op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer of waar de belastingplichtigen zijn gevestigd die telecommunicatie-, radio- en televisieomroep- en langs elektronische weg verrichte diensten verrichten, verleent de belastingplichtigen die voor lid 1 in aanmerking komende goederenleveringen of diensten verrichten, het recht ervoor te kiezen dat de plaats van levering of dienst wordt bepaald overeenkomstig artikel 33, onder a), en artikel 58, hetgeen in ieder geval geldt voor twee kalenderjaren.
4. De lidstaten nemen passende maatregelen om erop toe te zien dat de belastingplichtige aan de in de leden 1, 2 en 3 genoemde voorwaarden voldoet.
5. De tegenwaarde in de nationale munteenheid van het in lid 1, onder c), bedoelde bedrag wordt berekend volgens de wisselkoers die op de dag van vaststelling van Richtlijn (EU) 2017/2455 door de Europese Centrale Bank bekend wordt gemaakt.

Artikel 66bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 66bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

In afwijking van de artikelen 63, 64 en 65 vindt met betrekking tot leveringen van goederen waarvoor de btw is verschuldigd door de persoon die de levering overeenkomstig artikel 14 bis faciliteert, het belastbare feit plaats en wordt de btw verschuldigd op het tijdstip waarop de betaling is aanvaard

Artikel 143 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen:
(...)
2. De vrijstelling overeenkomstig lid 1, punt d), is, in gevallen waarin de invoer van goederen gevolgd wordt door levering van de goederen die overeenkomstig artikel 138, lid 1, en lid 2, punt c), is vrijgesteld, alleen van toepassing indien de importeur op het tijdstip van de invoer aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van invoer ten minste de volgende informatie heeft verstrekt:
(...)

Artikel 143 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen:
(...)
c bis) de invoer van goederen wanneer de btw moet worden aangegeven in het kader van de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 4, en wanneer, uiterlijk bij de indiening van de invoeraangifte, het individuele btw-identificatienummer voor de toepassing van de bijzondere regeling van de leverancier of van de voor zijn rekening handelende tussenpersoon, dat is toegekend overeenkomstig artikel 369 octodecies, aan het bevoegde douanekantoor in de lidstaat van invoer is verstrekt;
(...)
2. De vrijstelling overeenkomstig lid 1, punt d), is, in gevallen waarin de invoer van goederen gevolgd wordt door levering van de goederen die overeenkomstig artikel 138, lid 1, en lid 2, punt c), is vrijgesteld, alleen van toepassing indien de importeur op het tijdstip van de invoer aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van invoer ten minste de volgende informatie heeft verstrekt:
(...)

Artikel 220 Btw-richtlijn 2006 – oud

1. Iedere belastingplichtige zorgt ervoor dat door hemzelf, door de afnemer of, in zijn naam en voor zijn rekening, door een derde, in de volgende gevallen een factuur wordt uitgereikt:
 - 1) de goederenleveringen of de diensten die hij heeft verricht voor een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon;
 - 2) de in artikel 33 bedoelde goederenleveringen;
 - 3) de goederenleveringen, verricht onder de in artikel 138 gestelde voorwaarden;
 - 4) de vooruitbetalingen die aan hem worden gedaan voordat een van de in de punten 1) en 2) bedoelde goederenleveringen is verricht;
 - 5) de vooruitbetalingen die door een andere belastingplichtige of door een niet-belastingplichtige rechtspersoon aan hem worden gedaan voordat de dienst is verricht.
2. In afwijking van lid 1 en onverminderd artikel 221, lid 2, hoeft geen factuur te worden uitgereikt met betrekking tot diensten die vrijgesteld zijn uit hoofde van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g).

Artikel 242bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 220 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Iedere belastingplichtige zorgt ervoor dat door hemzelf, door de afnemer of, in zijn naam en voor zijn rekening, door een derde, in de volgende gevallen een factuur wordt uitgereikt:
 - 1) de goederenleveringen of de diensten die hij heeft verricht voor een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon;
 - 2) de in artikel 33 bedoelde goederenleveringen, behalve wanneer een belastingplichtige gebruik maakt van de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 3;
 - 3) de goederenleveringen, verricht onder de in artikel 138 gestelde voorwaarden;
 - 4) de vooruitbetalingen die aan hem worden gedaan voordat een van de in de punten 1) en 2) bedoelde goederenleveringen is verricht;
 - 5) de vooruitbetalingen die door een andere belastingplichtige of door een niet-belastingplichtige rechtspersoon aan hem worden gedaan voordat de dienst is verricht.
2. In afwijking van lid 1 en onverminderd artikel 221, lid 2, hoeft geen factuur te worden uitgereikt met betrekking tot diensten die vrijgesteld zijn uit hoofde van artikel 135, lid 1, onder a) tot en met g).

Artikel 242bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Indien een belastingplichtige, via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, de levering van goederen of het verrichten van diensten aan een niet-belastingplichtige binnen de Gemeenschap, overeenkomstig de bepalingen van titel V, faciliteert, wordt de belastingplichtige die de levering of de dienstverrichting faciliteert, verplicht een boekhouding van die leveringen of dienstverrichtingen bij te houden. Deze boekhouding bevat voldoende gegevens om de belastingautoriteiten van de lidstaat waarin deze leveringen van goederen of dienstverrichtingen belastbaar zijn, in staat te stellen de juistheid van de btw-aangifte te bepalen.
2. Desgevraagd moet de in lid 1 bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de betrokken lidstaten beschikbaar worden gesteld.
De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

Hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud

Bijzondere regelingen voor niet-gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen

Artikel 358 Btw-richtlijn 2006 – oud

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk verstaan onder:

- i. ‘telecommunicatiediensten’ en ‘omroepdiensten’: de diensten bedoeld in artikel 58, eerste alinea, punten a) en b);
- ii. ‘elektronische diensten’ en ‘langs elektronische weg verrichte diensten’: de diensten bedoeld in artikel 58, eerste alinea, punt c);
- iii. ‘lidstaat van verbruik’: de lidstaat waar overeenkomstig artikel 58 de telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten geacht worden te worden verricht;
- iv. ‘btw-aangifte’: de aangifte waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de in elke lidstaat verschuldigde btw vast te stellen.

Afdeling 2 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud

Bijzondere regeling voor telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen

Artikel 358bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. ‘niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige’: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt;
2. ‘lidstaat van identificatie’: de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze afdeling.

Hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Speciale regelingen voor ~~niet-gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen~~ belastingplichtigen die diensten leveren aan niet-belastingplichtigen of goederen op afstand verkopen

Artikel 358 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk verstaan onder:

- ~~1) ‘telecommunicatiediensten’ en ‘omroepdiensten’: de diensten bedoeld in artikel 58, eerste alinea, punten a) en b);~~
- ~~2) ‘elektronische diensten’ en ‘langs elektronische weg verrichte diensten’: de diensten bedoeld in artikel 58, eerste alinea, punt c);~~
- ~~3) ‘lidstaat van verbruik’: de lidstaat waar overeenkomstig artikel 58 de telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten geacht worden te worden verricht;~~
- 4) ‘btw-aangifte’: de aangifte waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de in elke lidstaat verschuldigde btw vast te stellen.

Afdeling 2 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Bijzondere regeling voor ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen~~ diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen

Artikel 358bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. ‘niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige’: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt;
2. ‘lidstaat van identificatie’: de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze afdeling.
- ~~3. ‘lidstaat van verbruik’: de lidstaat waar de dienst overeenkomstig titel V, hoofdstuk 3, wordt geacht te zijn verricht.~~

Artikel 359 Btw-richtlijn 2006 – oud

De lidstaten staan toe dat een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht voor een niet-belastingplichtige die in een lidstaat gevestigd is of er zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, gebruik maakt van deze bijzondere regeling. Deze regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.

Artikel 362 Btw-richtlijn 2006 – oud

De lidstaat van identificatie kent de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige een individueel identificatienummer toe voor de btw en deelt hem dit nummer langs elektronische weg mee. Uitgaande van de voor deze identificatie gebruikte gegevens mogen de lidstaten van verbruik hun eigen identificatiesystemen gebruiken.

Artikel 363 Btw-richtlijn 2006 – oud

De lidstaat van identificatie verwijdt de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige in de volgende gevallen uit het identificatieregister:

- a) de belastingplichtige deelt die lidstaat mee dat hij niet langer telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht;
- b) er kan anderszins worden aangenomen dat zijn belastbare activiteiten beëindigd zijn;
- c) hij vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
- d) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.

Artikel 364 Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een btw-aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht. De aangifte wordt uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Artikel 359 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De lidstaten staan toe dat een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische—diensten~~ diensten verricht voor een niet-belastingplichtige die in een lidstaat is gevestigd of er zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, van deze bijzondere regeling gebruikmaakt. Deze regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.

Artikel 362 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De lidstaat van identificatie kent de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige ~~voor de toepassing van deze bijzondere regeling een~~ individueel btw-identificatienummer toe en deelt hem dit nummer langs elektronische weg mee. Uitgaande van de voor deze identificatie gebruikte gegevens mogen de lidstaten van verbruik hun eigen identificatiesystemen gebruiken.

Artikel 363 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De lidstaat van identificatie verwijdt de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige in de volgende gevallen uit het identificatieregister:

- a) de belastingplichtige deelt die lidstaat mee dat hij niet langer ~~telecommunicatiediensten,—omroepdiensten—of elektronische diensten verricht~~ diensten verricht die onder deze bijzondere regeling vallen;
- b) er kan anderszins worden aangenomen dat zijn belastbare activiteiten beëindigd zijn;
- c) hij vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
- d) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.

Artikel 364 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt~~, dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een btw-aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht~~ onder deze bijzondere regeling vallende diensten zijn verricht. De ~~btw-aangifte wordt uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van het belastingtijdvak~~ voor het einde van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Artikel 365 Btw-richtlijn 2006 – oud

De btw-aangifte bevat het identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag, de btw niet inbegrepen, van de gedurende het belastingtijdvak verrichte telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten en het totale bedrag van de belasting daarover, opgesplitst naar belastingtarieven. De geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens vermeld.

Artikel 365 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De btw-aangifte bevat het **individueel btw-identificatienummer voor de toepassing van de bijzondere regeling** en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag, de btw niet inbegrepen, van de gedurende het belastingtijdvak verrichte ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten~~ **diensten die onder deze bijzondere regeling vallen**, en het totale bedrag van de belasting daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven. De geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens op de aangifte vermeld.

Indien een reeds ingediende btw-aangifte naderhand moet worden gewijzigd, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 364. In die volgende btw-aangifte staan de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.

Artikel 368 Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, past geen btw-af trek uit hoofde van artikel 168 van de onderhavige richtlijn toe. Niettegenstaande artikel 1, lid 1, van Richtlijn 86/560/EEG, wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijn. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met de onder deze bijzondere regeling vallende telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten.

Artikel 368 Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, past geen btw-af trek uit hoofde van artikel 168 van de onderhavige richtlijn toe. Niettegenstaande artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijn. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten~~ **diensten**.

Indien de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor activiteiten die niet onder deze bijzondere regeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 van deze richtlijn in te dienen btw-aangifte.

Afdeling 3 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud

Bijzondere regeling voor telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen

Artikel 369bis Btw-richtlijn 2006 – oud

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd, maar in de lidstaat van verbruik noch de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, noch een vaste inrichting heeft;
2. lidstaat van identificatie: de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, de lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft.

Indien de belastingplichtige niet in de Gemeenschap is gevestigd, maar daarin meer dan één vaste inrichting heeft, dan is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar zich een vaste inrichting bevindt, waarin die belastingplichtige meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik maakt. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Artikel 369ter Btw-richtlijn 2006 – oud

De lidstaten staan toe dat van deze bijzondere regeling gebruik wordt gemaakt door niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen die in een lidstaat gevestigd zijn of er hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben. Deze bijzondere regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.

Afdeling 3 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Bijzondere regeling voor ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten~~ intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en voor diensten die worden verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen

Artikel 369bis Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd, maar in de lidstaat van verbruik noch de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, noch een vaste inrichting heeft;
2. lidstaat van identificatie: de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, de lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft.
3. 'lidstaat van verbruik': de lidstaat waar de dienst overeenkomstig titel V, hoofdstuk 3, wordt geacht te zijn verricht of, in het geval van een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen, de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer.

Indien de belastingplichtige niet in de Gemeenschap is gevestigd, maar daarin meer dan één vaste inrichting heeft, dan is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar zich een vaste inrichting bevindt, waarin die belastingplichtige meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik maakt. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Artikel 369ter Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De lidstaten staan toe dat van deze bijzondere regeling gebruik wordt gemaakt door ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen die in een lidstaat gevestigd zijn of er hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben~~ belastingplichtigen die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verrichten alsmede door niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen die diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen. Deze bijzondere regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap geleverde goederen of verrichte diensten.

Artikel 369quater Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin en de beëindiging van zijn onder deze bijzondere regeling vallende activiteit als belastingplichtige, alsook van wijziging ervan in die mate dat hij niet langer aan de voorwaarden voldoet om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken. Deze opgave gebeurt langs elektronische weg.

Artikel 369sexies Btw-richtlijn 2006 – oud

De lidstaat van identificatie sluit de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige van deze bijzondere regeling uit in elk van de volgende gevallen:

- a) indien hij meldt dat hij niet langer telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht;
- b) indien anderszins kan worden aangenomen dat zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten beëindigd zijn;
- c) hij vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken; hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.

Artikel 369septies Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een btw-aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht. De aangifte wordt uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van het tijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Artikel 369quater Btw-richtlijn 2006 – nieuw

~~De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ Een belastingplichtige doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin en de beëindiging van zijn onder deze bijzondere regeling vallende ~~belastbare~~ activiteiten, alsmede van de wijzigingen ervan waardoor hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken. Deze informatie wordt langs elektronische weg verstrekt.

Artikel 369sexies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De lidstaat van identificatie sluit ~~de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige~~ een belastingplichtige van de bijzondere regeling uit in elk van de volgende gevallen:

- a) indien hij meldt dat hij niet langer ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht~~ intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht of diensten verleent die onder deze bijzondere regeling vallen;
- b) indien anderszins kan worden aangenomen dat zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten beëindigd zijn;
- c) hij vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken; hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.

Artikel 369septies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

~~De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige~~ De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een btw-aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht~~ intracommunautaire afstandsverkopen van goederen zijn verricht of diensten zijn verleend die onder deze bijzondere regeling vallen. De btw-aangifte wordt uiterlijk ~~20 dagen na het verstrijken van het tijdvak~~ voor het einde van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Artikel 369octies Btw-richtlijn 2006 – oud

De btw-aangifte bevat het in artikel 369 quinquies bedoelde identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag, de btw niet inbegrepen, van de gedurende het belastingtijdvak verrichte telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten en het totale bedrag van de belasting daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven. De geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens op de aangifte vermeld.

Indien de belastingplichtige behalve in de lidstaat van identificatie in een andere lidstaat een of meer vaste inrichtingen heeft van waaruit de diensten worden verricht, bevat de btw-aangifte, per lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft gevestigd en uitgesplitst naar lidstaat van verbruik, naast de in de eerste alinea bedoelde gegevens, tevens het totale bedrag van de gedurende het belastingtijdvak verrichte telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten die onder de bijzondere regeling vallen, alsmede het individueel btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer van de inrichting.

Artikel 369octies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De btw-aangifte bevat het in artikel 369 quinquies bedoelde btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag, de btw niet inbegrepen, van de gedurende het belastingtijdvak verrichte ~~telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten~~ intracommunautaire afstandsverkoop van goederen en verleende diensten die onder deze bijzondere regeling vallen, en het totale bedrag van de belasting daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven. De geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens op de aangifte vermeld. ~~De btw-aangifte bevat ook wijzigingen met betrekking tot voorgaande belastingtijdvakken, zoals bepaald in lid 4.~~
2. Wanneer goederen, in het geval van intracommunautaire afstandsverkoop waarop deze bijzondere regeling van toepassing is, worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-aangifte ook het totale bedrag van deze verkoop voor elke lidstaat van waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd, samen met het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer dat door elk van die lidstaten is toegekend. De btw-aangifte bevat deze informatie voor elke andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, uitgesplitst naar lidstaat van verbruik.
3. Indien de belastingplichtige die onder deze bijzondere regeling vallende diensten verricht, behalve in de lidstaat van identificatie een of meer andere vaste inrichtingen heeft van waaruit de diensten worden verricht, bevat de btw-aangifte, per lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft en uitgesplitst naar lidstaat van verbruik, ~~naast de in de eerste alinea bedoelde gegevens, tevens het totale bedrag van de gedurende het belastingtijdvak verrichte telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten die onder de bijzondere regeling vallen,~~ ook het totale bedrag van deze diensten, samen met het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer van de inrichting.
4. Indien een reeds ingediende btw-aangifte naderhand moet worden gewijzigd, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 369 septies. In die volgende btw-aangifte staan de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.

Artikel 369nonies Btw-richtlijn 2006 – oud

1. De btw-aangifte wordt in euro verricht. De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen, kunnen eisen dat de btw-aangifte in hun nationale munteenheid luidt. Indien de diensten in een andere munteenheid luiden, hanteert de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige bij het invullen van de btw-aangifte de wisselkoers die gold op de laatste dag van het belastingtijdvak.
2. De omwisseling geschiedt volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, wanneer die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 369decies Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige voldoet de btw onder verwijzing naar de betreffende btw-aangifte op het moment dat de aangifte wordt ingediend, doch uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen de aangifte moet worden ingediend.

De belasting moet worden overgemaakt naar een door de lidstaat van identificatie opgegeven bankrekening in euro. De lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen, kunnen eisen dat de betaling wordt overgemaakt naar een bankrekening in hun eigen valuta.

Artikel 369undecies Btw-richtlijn 2006 – oud

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, past met betrekking tot voorbelasting die verband houdt met aan deze bijzondere regeling onderworpen activiteiten geen btw-af trek uit hoofde van artikel 168 van de onderhavige richtlijn toe. Niettegenstaande artikel 2, lid 1, en artikel 3 van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige daarvoor teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijn.

Indien de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, in de lidstaat van verbruik ook niet aan deze bijzondere regeling onderworpen activiteiten verricht waarvoor hij voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn, moet hij de voorbelasting die verband houdt met de aan deze bijzondere regeling onderworpen activiteiten bij de indiening van de in artikel 250 bedoelde aangifte in aftrek brengen.

Artikel 369nonies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De btw-aangifte wordt in euro verricht. De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen, kunnen eisen dat de btw-aangifte in hun nationale munteenheid luidt. Indien de goederenleveringen en diensten in een andere munteenheid luiden, hanteert de ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruik maakt~~, bij het invullen van de btw-aangifte de wisselkoers die gold op de laatste dag van het belastingtijdvak.
2. De omwisseling geschiedt volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, wanneer die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 369decies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruik maakt~~, voldoet de btw onder verwijzing naar de betreffende btw-aangifte ~~op het moment dat de aangifte wordt ingediend, doch uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen de aangifte moet worden ingediend,~~ doch uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen de aangifte moet worden ingediend.

De belasting moet worden overgemaakt naar een door de lidstaat van identificatie opgegeven bankrekening in euro. De lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen, kunnen eisen dat de betaling wordt overgemaakt naar een bankrekening in hun eigen valuta.

Artikel 369undecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruik maakt~~, past met betrekking tot ~~voorbelasting die verband houdt met~~ zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, geen aftrek overeenkomstig artikel 168 van deze richtlijn toe voor de in de lidstaat van verbruik betaalde voorbelasting. Niettegenstaande artikel 2, punt 1, artikel 3 en artikel 8, lid 1, onder e), van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijn.

Indien de ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruik maakt~~, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor activiteiten die niet onder deze bijzondere regeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 van deze richtlijn in te dienen btw-aangifte.

Artikel 369duodecies Btw-richtlijn 2006 – oud

1. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige voert van alle handelingen waarop deze bijzondere regeling van toepassing is, een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de btw-aangifte te bepalen.
2. Desgevraagd moet de in lid 1 bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de lidstaat van verbruik en aan de lidstaat van identificatie beschikbaar worden gesteld. De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

Afdeling 4 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuwe afdeling vanaf 1 januari 2021

Artikel 369terdecies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369terdecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Voor de toepassing van deze afdeling hebben afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen uitsluitend betrekking op goederen, met uitzondering van de producten die onder de accijnsheffing vallen, in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR.

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

1. 'niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige': een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt;
2. 'tussenpersoon': een in de Gemeenschap gevestigde persoon die door de belastingplichtige die afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verricht, is aangewezen als de persoon die gehouden is tot voldoening van de btw en die in naam en voor rekening van de belastingplichtige de in deze bijzondere regeling vastgestelde verplichtingen moet nakomen;
3. 'lidstaat van identificatie':

Artikel 369duodecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De ~~niet in de lidstaat van verbruik gevestigde~~ belastingplichtige ~~die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt~~, voert van alle onder deze bijzondere regeling vallende handelingen een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de btw-aangifte te bepalen.
2. Desgevraagd moet de in lid 1 bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de lidstaat van verbruik en aan de lidstaat van identificatie beschikbaar worden gesteld. De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

Afdeling 4 hoofdstuk 6 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Bijzondere regeling voor afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen

- a) wanneer de belastingplichtige niet in de Gemeenschap is gevestigd, de lidstaat waar hij verkiest zich te registreren;
- b) wanneer de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd maar daar wel één of meer vaste inrichtingen heeft, de lidstaat met een vaste inrichting waar de belastingplichtige meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik zal maken;
- c) wanneer de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in een lidstaat heeft gevestigd, deze lidstaat;
- d) wanneer de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in een lidstaat heeft gevestigd, deze lidstaat;
- e) wanneer de tussenpersoon de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, maar daar wel één of meer vaste inrichtingen heeft, de lidstaat met een vaste inrichting waar de tussenpersoon meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik zal maken.

Voor de toepassing van de punten b) en e) is de belastingplichtige of tussenpersoon, wanneer hij meer dan één vaste inrichting in de Gemeenschap heeft, gebonden door zijn beslissing betreffende de aanwijzing van de lidstaat van vestiging gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende jaren.

4. 'lidstaat van verbruik': de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer.

Artikel 369quaterdecies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369quaterdecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De lidstaten staan toe dat de volgende belastingplichtigen die afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verrichten, gebruikmaken van deze bijzondere regeling:
 - a) elke in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verricht;
 - b) elke al dan niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verricht, en die door een in de Gemeenschap gevestigde tussenpersoon is vertegenwoordigd;
 - c) elke belastingplichtige die gevestigd is in een derde land waarmee de Unie een overeenkomst

Artikel 369quindecies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369sexdecies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

betreffende wederzijdse bijstand heeft gesloten waarvan het toepassingsgebied vergelijkbaar is met Richtlijn 2010/24/EU van de Raad (1) en Verordening (EU) nr. 904/2010, en die afstandsverkopen van goederen vanuit dat derde land verricht.

Die belastingplichtigen passen deze bijzondere regeling toe op al hun afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen.

2. Voor de toepassing van lid 1, punt b), kan een belastingplichtige hoogstens één tussenpersoon tegelijk aanwijzen.
3. De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast met de lijst van de in lid 1, onder c), van dit artikel bedoelde derde landen. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 bedoelde onderzoeksprocedure en het comité te dien einde is het bij artikel 58 van Verordening (EU) nr. 904/2010 ingestelde comité.

Artikel 369quindecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Voor afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen waarvan de btw wordt aangegeven in het kader van deze bijzondere regeling, vindt het belastbare feit plaats en wordt de belasting verschuldigd op het tijdstip van levering. De goederen worden geacht te zijn geleverd op het tijdstip waarop de betaling is aanvaard.

Artikel 369sexdecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, of een voor zijn rekening handelende tussenpersoon, doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin en de beëindiging van zijn activiteit in het kader van deze bijzondere regeling, alsmede van de wijzigingen ervan waardoor hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken. Deze informatie wordt langs elektronische weg verstrekt.

Artikel 369septdecies Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369septdecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De mededeling die de belastingplichtige die geen beroep doet op een tussenpersoon, aan de lidstaat van identificatie doet voordat hij van deze bijzondere regeling gebruik begint te maken, bevat de volgende bijzonderheden:
 - a) naam;
 - b) postadres;
 - c) elektronisch adres en websites;
 - d) btw-identificatienummer of nationaal belastingnummer.
2. De mededeling die de tussenpersoon aan de lidstaat van identificatie doet voordat hij van deze bijzondere regeling gebruik begint te maken voor rekening van een belastingplichtige, bevat de volgende bijzonderheden:
 - a) naam;
 - b) postadres;

- c) elektronisch adres;
 - d) btw-identificatienummer.
3. De informatie die de tussenpersoon moet verstrekken aan de lidstaat van identificatie voor elke belastingplichtige die hij vertegenwoordigt voordat die belastingplichtige van deze bijzondere regeling gebruik begint te maken, dient de volgende gegevens te bevatten:
 - a) naam;
 - b) postadres;
 - c) elektronisch adres en websites;
 - d) btw-identificatienummer of nationaal belastingnummer;
 - e) het individuele identificatienummer, toegekend overeenkomstig artikel 369 octodecies, lid 2.
4. Een belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt of, in voorkomend geval, zijn tussenpersoon doet de lidstaat van identificatie mededeling van alle wijzigingen in de verstrekte informatie.

Artikel 369octodecies Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369octodecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De lidstaat van identificatie kent de belastingplichtige die gebruikmaakt van deze bijzondere regeling een individueel btw-identificatienummer toe voor de toepassing van deze bijzondere regeling en deelt hem dit nummer langs elektronische weg mee.
2. De lidstaat van identificatie kent een tussenpersoon een individueel identificatienummer toe en deelt hem dit nummer langs elektronische weg mee.
3. De lidstaat van identificatie kent een individueel btw-identificatienummer voor de toepassing van deze bijzondere regeling toe aan de tussenpersoon ten aanzien van iedere belastingplichtige waarvoor hij is aangesteld.
4. Het overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 toegekende btw-identificatienummer wordt uitsluitend gebruikt voor de toepassing van deze bijzondere regeling.

Artikel 369novodecies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369novodecies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De lidstaat van identificatie verwijderd de niet van een tussenpersoon gebruikmakende belastingplichtige in de volgende gevallen uit het identificatieregister:
 - a) de belastingplichtige deelt de lidstaat van identificatie mee dat hij niet langer afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verricht;
 - b) er kan anderszins worden aangenomen dat zijn belastbare activiteiten betreffende afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen, beëindigd zijn;
 - c) hij vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
 - d) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.
2. De lidstaat van identificatie verwijderd de tussenpersoon in de volgende gevallen uit het identificatieregister:
 - a) hij heeft gedurende twee opeenvolgende kalenderkwartalen niet gehandeld als tussenpersoon voor rekening van een belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt;

Artikel 369vicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

- b) hij vervult niet langer de andere voorwaarden om als tussenpersoon te kunnen optreden;
 - c) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.
3. De lidstaat van identificatie verwijderd de door een tussenpersoon vertegenwoordigde belastingplichtige in de volgende gevallen uit het identificatieregister:
 - a) de tussenpersoon deelt de lidstaat van identificatie mee dat deze belastingplichtige niet langer afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen verricht;
 - b) er kan anderszins worden aangenomen dat de belastbare activiteiten van deze belastingplichtige betreffende afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen, beëindigd zijn;
 - c) de belastingplichtige vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
 - d) de belastingplichtige voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling;
 - e) de tussenpersoon deelt de lidstaat van identificatie mee dat hij deze belastingplichtige niet langer vertegenwoordigt.

Artikel 369vicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, of zijn tussenpersoon dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een btw-aangifte in voor elke maand, ongeacht of al dan niet afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen zijn verricht. De btw-aangifte wordt uiterlijk voor het einde van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Wanneer een btw-aangifte moet worden ingediend in overeenstemming met de eerste alinea, leggen de lidstaten bij invoer geen extra verplichtingen of andere formaliteiten voor btw-doeleinden op.

Artikel 369unvicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369unvicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De btw-aangifte bevat het in artikel 369 octodecies bedoelde btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag, de btw niet inbegrepen, van de afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen waarvoor btw gedurende het belastingtijdvak verschuldigd is geworden, en het totale bedrag van de

belasting daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven. De geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens op de aangifte vermeld.

2. Indien een reeds ingediende btw-aangifte naderhand moet worden gewijzigd, worden deze wijzigingen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte overeenkomstig artikel 369 vicies moest worden ingediend in een volgende aangifte opgenomen. In die volgende btw-aangifte staan de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.

Artikel 369duovicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369duovicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De btw-aangifte wordt in euro verricht.
De lidstaten die niet de euro als munt hebben, kunnen eisen dat de btw-aangifte in hun nationale munteenheid luidt. Indien de leveringen in een andere munteenheid luiden, hanteert de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, of zijn tussenpersoon bij het invullen van de btw-aangifte de wisselkoers die gold op de laatste dag van het belastingtijdvak.
2. De omwisseling geschiedt volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, wanneer die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 369tervicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369tervicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, of zijn tussenpersoon voldoet de btw onder verwijzing naar de betreffende btw-aangifte, uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen de aangifte moet worden ingediend.

De belasting moet worden overgemaakt naar een door de lidstaat van identificatie opgegeven bankrekening in euro. De lidstaten die de euro niet als munteenheid hebben aangenomen, kunnen eisen dat de betaling wordt overgemaakt naar een bankrekening in hun eigen valuta.

*Artikel 369quater*vices Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

*Artikel 369quater*vices Btw-richtlijn 2006 – nieuw

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, past met betrekking tot de voorbelasting die verband houdt met zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, geen btw-aftrek toe in de lidstaten van verbruik overeenkomstig artikel 168 van deze richtlijn. Niettegenstaande artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG en artikel 2, punt 1, en artikel 3 van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die

richtlijnen. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende goederen.

Indien de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor activiteiten die niet onder deze bijzondere regeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 van deze richtlijn in te dienen btw-aangifte.

*Artikel 369quin*vices Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

*Artikel 369quin*vices Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, voert van alle onder deze bijzondere regeling vallende handelingen een boekhouding. Een tussenpersoon voert voor alle door hem vertegenwoordigde belastingplichtigen een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de btw-aangifte te bepalen.
2. Desgevraagd moet de in lid 1 bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de lidstaat van verbruik en aan de lidstaat van identificatie beschikbaar worden gesteld.

De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

Hoofdstuk 7 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw hoofdstuk vanaf 1 januari 2021

Hoofdstuk 7 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer

*Artikel 369sex*vices Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

*Artikel 369sex*vices Btw-richtlijn 2006 – nieuw

Indien voor de invoer van goederen, met uitzondering van accijnsgoederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR geen gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling in hoofdstuk 6, afdeling 4, staat de lidstaat van invoer de persoon die voor rekening van de persoon voor wie de goederen zijn bestemd de goederen bij de douane aanbrengt binnen het grondgebied van de Gemeenschap toe om gebruik te maken van een bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer met betrekking tot goederen waarvan de verzending of het vervoer in die lidstaat wordt beëindigd.

Artikel 369septvicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369septvicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. Voor de toepassing van deze bijzondere regeling geldt het volgende:
 - a) de persoon voor wie de goederen bestemd zijn, is gehouden tot voldoening van de btw;

Artikel 369octovicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369novovicies Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Hoofdstuk 8 titel XII Btw-richtlijn 2006 – oud
Nieuw hoofdstuk vanaf 1 januari 2021

- b) de persoon die de goederen op het grondgebied van de Gemeenschap bij de douane aanbrengt, int de btw bij de persoon voor wie de goederen bestemd zijn, en voldoet die btw.

2. De lidstaten bepalen dat de persoon die de goederen op het grondgebied van de Gemeenschap bij de douane aanbrengt, passende maatregelen neemt om te garanderen dat het juiste bedrag aan belastingen wordt betaald door de persoon voor wie de goederen bestemd zijn.

Artikel 369octovicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

In afwijking van artikel 94, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat het normaal geldende btw-tarief in de lidstaat van invoer van toepassing is wanneer gebruik wordt gemaakt van deze bijzondere regeling.

Artikel 369novovicies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De lidstaten staan toe dat de in het kader van deze bijzondere regeling geïnde btw elektronisch wordt gerapporteerd in een maandelijks aangifte. Op de aangifte wordt het totale btw-bedrag vermeld dat in de desbetreffende kalendermaand is geïnd.
2. De lidstaten schrijven voor dat de in lid 1 bedoelde btw verschuldigd is vóór het einde van de maand volgend op de invoer.
3. De personen die van deze bijzondere regeling gebruikmaken, houden van alle onder deze bijzondere regeling vallende handelingen een boekhouding bij gedurende een periode die wordt bepaald door de lidstaat van invoer. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belasting- of douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer in staat te stellen de juistheid van de aangegeven btw te beoordelen, en moet desgevraagd langs elektronische weg aan de lidstaat van invoer beschikbaar worden gesteld.

Hoofdstuk 8 titel XII Btw-richtlijn 2006 – nieuw
Tegenwaarden

Artikel 369tercies Btw-richtlijn 2006 – oud

Nieuw artikel vanaf 1 januari 2021

Artikel 369tercies Btw-richtlijn 2006 – nieuw

1. De tegenwaarde in de nationale munteenheid van de euro die in aanmerking moet worden genomen voor het in artikel 369 terdecies en artikel 369 sexvicies vermelde bedrag wordt eenmaal per jaar vastgelegd. De voor de omrekening te gebruiken koers is die van de eerste

werkdag van oktober en wordt met ingang van 1 januari van het daaropvolgende jaar van kracht.

2. De lidstaten mogen het bedrag in nationale valuta dat voortvloeit uit de omrekening van de in euro luidende bedragen, afronden.
3. De lidstaten mogen het ten tijde van de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing geldende bedrag onveranderd laten, indien omrekening van het in euro uitgedrukte bedrag, vóór de in lid 2 bedoelde afronding, zou leiden tot een wijziging van het in nationale valuta uitgedrukte bedrag van minder dan 5 % of tot een verlaging van dit bedrag.